د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبرې

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن، الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ٍالفتِ خبرې........ 1
د حــق رنـــا........ 1
پروردګاره!........ 3
خیرالبشره!........ 5
رحمة اللعلمین........ 9
د حج الهام........ 10
دزړه مضمون........ 14
د کربلاالهام........ 15
سترګه دسبا یمه........ 23
قهرمانه پیغله........ 24
پــــیـــر........ 25
مـلی حــمـــاسه........ 26
وطـــنه........ 27
ګل پرسته........ 32
تــــلـــوسه........ 33
مړی ژوندی........ 35
د مور مینه........ 36
مورې!........ 37
قدراومقدار........ 40
صاحب........ 42
سبک نظر........ 43
مساوات........ 44
مانیجن........ 46
نن او پرون........ 48
د زړه دنیا........ 48
څه کیږو؟........ 49
سیاست........ 50
سرنوشت........ 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52

ملی شوری ۱۳دوره 53

د خان مهربانی.. 54

پالیسي 56

زه او دي.. 58

ترقي او تمدن.. 59

څه جوړيږی؟ 61

بي چله اوناچله.. 63

رنا.. 63

قبیله پرستی.. 64

د شوری فضا ۱۳دوره.. 66

په چاپسي ځی؟.. 68

نه ګورم 69

دروغ او رښتيا.. 70

د درګاه سپي.. 71

زندان 74

د محیط تاثیر 77

د دهقان درس 78

چا څه راوړه او چا څه.. 80

په ښکلا مین.. 82

څلوریځی.. 83

څلوریځی.. 84

لغمانی 114

که پيداشي.. 129

په داسي حال کښی 130

ښځه.. 131

دلبر او ستمګر 134

په غلا غلا کتل 135

د مینې او ښکلا نجوی.. 136

د ژوند مرثیه 137

زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر.......... 138
د ژوند د ستور.......... 139
د عشق جنون.......... 140
حسن او نظر.......... 142
اولواالابصار.......... 143
خبرنه و.......... 148
اقتدار.......... 149
مزدوری سترگی.......... 151
ملی قدرت.......... 152
محّمد(ص).......... 153
پا که مینه.......... 157
رسم رواج.......... 158
بابا.......... 161
ښامار.......... 161
د غریب گیلی.......... 163
حاضر جوابي.......... 165
څوک څه پوهیږی؟.......... 166
د محمد(ص) تعلیم.......... 167
د محمد(ص)عرفان.......... 168
د اسلام آغازاوانجام.......... 170
په ځان مینه!.......... 173
محیط اوانسان.......... 175
عمل اوعکس العمل.......... 176
سوټي.......... 177
خپل او پردي.......... 178
د شاعرترنم.......... 180
امیدونه راژوندی کړه.......... 181
د عصر دلبره!.......... 182
جوی انقلاب.......... 182
نوی گل.......... 184
آزادي.......... 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ِالفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبرې
د عقل اوفکرد حـــــیرت خبرې

د محبـت له حـرارت نه پیدا
د ویښ احساس دبصیرت خبرې

دحـق رڼـا د روح نجـوالـري
دعشق نغمه د معرفـت خـبرې

راغلی دنیا ته دالهام لـه لاری
دلوړاوښکلی حقــیقت خـــبری

د کارخبری د اِلفتٍ کـــاردي
هروخت په کاردی دالفت خبری

د حــق رڼـــا

له وهم وخـــــــــیاله!اودعقل تصورنه بهر

چـــــــــیرته چه نه رسیږی هیڅکله د علم نظر

لــــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا

تــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کیف نه سوا

د حـــــــق رڼا کړی تجلی چه ئې ایمان ویني

عـــقل پوه نه دي چه یې ښنګه په څه شان ویني

خدایه! تانشي پیـــــــــژندي زمونږ قلیل علم

داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـلیـــــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهيږی چه لـمر شته دي مګر لمرنه ويني

سحرله خوبه راپاڅـــــــيږی خوسحرنه ويني

ګونګ شونډی ويني چه خوځيږی خوخبره ناوری

کاڼه ته يو څه ووايو اوهغه بل څـــــــه اوري

دغســــــــې مونږ.هم د ړندوکښو په لاريو روان

مــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته يې لامکان

ښاپيرک کله دغه د لمر خـــپله رڼا کښي ويني

د لمر رڼا بس د ســــــپوږمۍ په تجلا کښی ويني

مونږ.به لاڅه يو زمونږ عـــلم اويقين به څه وي

يوه مـــاشوم نه د بلوغ په باب تخمين په څه وي

نوروکښی وينو هغه څه چـــه ئې په ځان کښی وينو

د خپل غلط قياس عــکسونه پـــه جهان کښی وينو

په آئينه کښی ماشـــومان تــــصوير دځان ګوری

کوي باورچه واقعي نـــــورمـــــــاشومان ګوري

ډير مجهولات شته چـــه انسان لاپيــژندلی نه دي

د غيب پردو کښی ډير څــــه پټ دي چا ليدلی دي

ډير څه موومنل هــــــغه وروسته غـــلط وختل

ډير څه مورد کړه چه نن عـــلم او حکمت ومـــنل

زمونږ مننه زمونږ رد زمـــونږ.انکارغــــــلط

څه اعــــــــتبار لری زمـــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معـــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسيږی کله
دانســــــــــانی فکر لباس په تاجـــوریږی کله
اهل عـــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حــــمد کله ویلی شو چه تاته ښـــائی

پروردګاره!

پیدا دي کړه پــــــــسونه هم لیـــوان پروردګاره
د ښوبدو خــــــــــــالقه!هــــــم رحیم اوقهارره
پسونه شکرکاږی چــــه ګیاه دي کـــــړه زرغونه
لیوان دي ثنا وائی چــــــه پیدا دي کــــړه پسونه
خیالی زرکه دي ستائی چـــه احــــسن الخالقین ئی
صیاد،بازاوباښه وائی چــــه خــــیرالرازقین ئی
یزید شکر ګــــــزاردي چــــــــه فاتح د کربلادي
حسین کوي ډیـــــرفخر چــــــــه سیدالشهدأ دي
شاهان دي کړه سرلــــــوړی د دولــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دي تــیـــښته کـــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خـــــدایه چـــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډیره ښه ده چـــــــه نـادودي نه وینمه
ګونګی د حال په ژبـــــه شکر کـــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه یم چه دروغ نه وایم غیبت نه راته ښـــائی

په هرحال دې راضي یـــــــــــولروصبر د ایـــوب

قصه موهیره نه ده د یـــــــــوسف اودیعقوب

یومیاشې بل هاتی کړی ځـــینی لوی ځینی واړه

لویان دې کړه خوړونـــــکی او واړه ورته خواړه

په نس کښی د ماهی ژونــــــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئې ساتې ربه! نه غـــــــرقیږی په طوفان

د تیغ خوله دې کړه بنـــــــده په مری د اسمعیل

په سره اور د نمرود کـــښی دې ساتلی دی خلیل

هاتی په زمکه پریـــــــووت ابابیل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شـــــــــداد وژل په میاشو

قادره! ذوالجلاله !ئــــــــــــی فعال مایرید

که ستا اراده نه وای ځـــــــــه کولی شو یزید

بې ستاله ارادې نه هیـــــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی ښه کیدلی اونه څوک بد شی بدیدلی

بلبل دې نغمه خـــــوان ګل وګلزارباندی شیدا کړ

کارغه دې د بدبــــــــوی مردارخوړلوته پیداکړ

د شاتو په مچیو جـــــــــــوړوې خواږه عسل

د مارلړم په نیش کښی لــــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خـــــــوادې دواګاني ستاله خوا

شیطان دې پـــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیـــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستــــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خـــــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پـــــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅـــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیــــــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلـــــــــــــــمین خیرالبشره!

دکامل انسانـــــــــــیت اصلی مظهره

ته نه وی پـــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعــــــور سترګوبینا نه وه

تاکړه ورکـــــــــه هغه توره تررږمی

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمۍ

سړیتوب ورساوه تـــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکـــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحــقیران دې عــــــــزیزان کړه

سرکشان دې پخپل ځــان پورې حیرام کړه

انسانی کرامت تــــــــــاراوړانــسان ته

بشري وروري دې راوړلــــــه جهــان ته

په عالم کښــــــــی دې پیدا نوی نــــــظرکړ

چه قادردې په لیــــــــدو د خـــیر وشرکړ

جوړدې کړله ملتــــــــــــونو یــو ملت

د توحـــــــــــــــید د کلیمی په بـــــرکت

د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بـــتان
مشرکان دې کـړه د یو خـــداي بندګان

د سړیو جـــــــــوړول دې لـــوی هنر و

که نه ! یونـــــــــوم د بـــوجهل او عمر و

ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلارکړه

د یتیم د اوښکوقـــــــــــــــدردرســـره و

د پیرزونظر دې تـــــــــــل په بیـــچاره و

انساني حقـــــــوق دې ښځو لره ورکــــړه

د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کـړه

عدالـــت دې د تـقـــواجزٔ وبـــــــــالـه

مساوات دې پـــــــــــه عمل کښی وپالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دي جـــــــوړاوه که خندوقونه

کړه دي نوروســـــره سم مشکل کارونـه

غزاګانو کښی له هـــــــرچانه صابر وې

په جهاد کښی په شخصاً خپله حاضــروي

مشکلاتوکــــــــــــښی له هر چا مستقـیم

خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظیم

مړوی که څـــــوک یوازی تش نــسونه

تامړی کړي وړی سترګی وړی زړونه

موالی دي کــــــړه سرلوړی په ایمان

د خپل کـــــــورسړی دې وباله سلمان

زید غلام و په قـــــــریشودې افسر کړ

د ده ځوی دي اســــــــامه لامتعبر کړ

په هغه لښکــــــــر دې کړلو قوماندان

چه عمر او ابـــــــوبکر ئی وسپاهیان

نه پیدا په اسامه کـــــــښی شو غرور

نه اخلاص کښی د عمر راغی قصور

ابــــــــــوبکر خلیفه د خپل زمان

په جلب داسامه کښی شـــــــوروان

دینه لـــــــــویه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لــــــــــــه نظره د غافله

تابدل کـــــــــړه معیارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټیټي سطحی نظرونه

ډیر و خلکو تـــــــه ښښلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لـــه غنا ن استغنا ده

دا دنیا وه ستـــــا اصحابو ته حقیره

پادشاهی به ځــــاریده ســتا له فقیره

تا دواکـــــــــړه د بـشر زاړه دردونه

وردې کړه د خیر احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خـــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره ښــی کـــه تریخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کـــه ږی مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کـــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځــــان کله صاحب وي

تا صاحب کــــــړمسلمان د ښه تهذیب

مؤاب دي کـــــــړ په احسن التادیب

جوړ دې نکـــــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جـــــــوړ دی کړ قاید او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ـــ حیوانات

ځوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب

پیروان دی خــــپل بللی دی اصحاب

له صاحبه نه بــه خطاب نشته هرګوره

راشه! پـیر مرید ددي زمـــــانی ګوره

مسلمان اوس د پــــــیرانو بندګی کړی

لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړي

ډیرافسوس دی نن په حـــال د مسلمان

څومره ټيټه مرتــــــــبه شوه د ایمان

چیرته هغه مسلـمان او چــــــیرته دا

چه یزید ئی شــــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمین

رب العلمین دي رحمـــــــــــــــــــــة اللعلمین ګڼي

نلری ثانی چه دي خـــــــــــــــــــاتم النبین ګڼي

ډیر خلک دي وایستـل تــــــــــیارونه درڼا لورته

ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نــــــــــورالیقین ګڼي

ته په مومنانو مهربانه له هـــــــــــــــرچانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دي رؤوف رحيم ارحـــــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښی خدای ستايلی دی

نورخلک لاڅه چـــــــــه مشرکان دې هم امين ګڼي

ډير دې له دوزخه ګـــــــــــــرزولی د جنت لورته

ښائي درسره چـــــــــــــه دې شفع المذبين ګڼي

تا مسلمه پـــــــــه بعث بعدالموت باندی مومن کړلو

نه مــــــــــــري مومنان آب حيات د اسلام دی ګڼي

غيب تـــــــــــــــــه دې نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حيـــــــــــوانی نظر سطحی اوظاهربين ګڼي

دې دنيا نـــــــــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لری

هلته مومن هرڅـــــــــــه لري کله ځان مسکين ګڼي

بارد دنيا هرڅومره کـــــــــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل يی کـــــــــــــــه درنه وی ځان سنګين ګڼي

ستا منيه مې بس ده چه له ځان سره يې خدای ته وړه

ستا رضاٍ الفـــــــــــــــــتهٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوټی

د حج الهام

مختلف او مخالـــــــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن یــــــولنګ اویوڅادرشي

کلتوري اخـــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لویږی له سره

نه چلتارد چـــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتــرک یوه جامه وي

تورسپین عـــــرب عجم سره یوشان شی

د واحـــــد ملت مفهوم ډیر ښه عیان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بیا په ګډه شــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعیه کـــــوي هغه او کــه داوي

په یـــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځـــــــاي شي مقام د ابراهیم

دهرځـــــــــاي مسلمانان پکښی سهیم

په یوه ژبه هـــــــــــریووایی لبیک

هریوبل ته وایی الــــــــسلام علیک

واړه وایـــــــــی لاِالـــــــــهٔ الاالله

واړه بولــــــــی محمد رســــــــولالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه یوپـــــــــه کلمه دي د توحید

په وحدت کښی ئی نه شک شته نه تردید

هدف یود مسلـــــــــــمینو د جهان دي

چه په کانو ئی هرڅوک ولي شیطان دي

په رښتیا چه یـــــوامت او یو ملت دی

محمد او ابراهیم تـــــــــه ئی بیعت دي

ټول والاړ یـــــــوي قبلي یوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

یوجهت دي ځــــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري یـــــــو شی وینی نظرونه

د شرقي او غـــــــــــربي قبله یوه ده

پتنګان له هـــــــــري خواډیوه یوه ده

نه شقاق شـــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نــــــــراو ښځی ائتلاف

لا رفث لا فـــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حـــــاجې دي وصف الحال

هیڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــــکه چه نشته نا محرم

ډیرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیــــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دې کانی ته ســـرټیټ په التماس

خاتمه د حج ایــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مـــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لــــــه زیانه په امان دي

کان امنـــــــا د دې مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جای نماز تسبې سوغات

دی د وړلـــــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دې که ښه شوه کړه اوره

په رښتیا د ی بیـــت الله نه څه ودوره

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی

پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنګین شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتــی نه دی ټول په شــعر اوبه شوی

دشاعرزړګی چه شین شی د ادب ګلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویــنو پـــا ئی

دغوټی د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتــه دی پــټ شوی د قلــم هره قطره کی

د اشـعا رو بــحر ګوره سترګو رو د ته جیحون شی

شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیروروسته پو هیږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تـــوره شپه کی فـــــــضا ډیره ظـلمانی شی
بحرانی مهــــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی
توری وریځی راخپری شـــی پکی ورک شـــی اسمانونه
آپتونه راوریږی خطرنـــــــــــــــــاک شی بارانونه
سیلابونه راروان شی ســــــــــراومال وي په خطرکښی
اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی
سیاسی فضا شـــی خــړه تنـــدریزه او مهـــــیـــــبه
ډارحاکم فــکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه
ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلـکو باســــــــی زړونه
ورســره په کربــــــلا کی یــو بــــــلا مصیــبتونه
هیبتونه دهــــــــــــشـــتونه مسلــــط وی پـــــه هر چا
هرسړی وی ورخــــــطا چــــــــــه مهــــیبه وی بلا
هره خواوی تورتـــــمونه عــقل فــــــــــــکروی حیران
چاره ورکه وی هــــــــــــرچاته بیچاره بښکاره شی ځان
نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــــــــطی ګرانی وی
عــــــــــــــذابونه عتــــــابونه فــشارونه مـــــجانی وی
مایوسی پریشانی وی خــــــــــــوښی نـه وی په عالم کی
بلبلان باغ کی کــــــــــــــــړیږی وی اورونه په شـبنم کی
دغضب حکمرانی وی خــــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت يُی قيامت وی هـــــــــريوزړه کی پټ ژړيږی

هيڅوک هيڅ نشی ويلی جـــــــــرئت سلب شی له هرچانه

جهان هرچاباندی تـنـګ شـــــــــی له هرلوری هری خوانه

داسی ډيربد بد حالـــــــــــــتونه په انسان باندی راغلی

زلزلی اوطـــوفانونه پــــــــــه جهان باندی راغلی

په همداسی سخت ساعت کی پيـــــداشوی لوی کسان دی

چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســـــــپريږی په طـــوفان

د طوفان په سر نوح کـــــــيښود د بشر د بـــقا پنډ

د تدبير عزم په مخکی طـــــــوفان کله ګرزی خنډ

که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئی لنډ لکه ظالم وی

د نوح عمرئی نصيب شی چه طـــوفان باندی حاکم وی

خاوندان د ارادو تـــل په جرءت مومی نجا ت

له خطر سره جنګونه حقـــيقت دي د حيا ت

نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهيم

حق پا لونکو ته نه ښـــائيی چه با طل ته شی تســـليم

که يزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تـــير

شهامت به د حـــسين څوک ترقيـامـته نکړی هــير

يزيد نوم د ايستبداد دی د سمبول په حيث جهان ته

حســــــين ډ يراعلی مثال دی د ايـمان اهل ايمان ته

ظالمـــان د يوی کور دی که عــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم

یــوظــــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی

سکندروی بیا چنگیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی

په یزید بــــانــدی وریږی تر قیــــامتـــه نفر تونه

د حـــــسین په غـــــم کی ژاړی جـــهانونه عالمونه

که جابرچنگیز هرمره په قدرت دی مشهور شــــوی

خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شـــوی

هلاکوبد ګڼی هـــــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک

هټلران هرچـــــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک

د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ

په وحشت بربریت ئی جـــهان خلکو ته تنور کړ

هغه څوک و چه ئی جوړی د سرونو مناری کړی

جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئی میری کړې

چا د ی سوی په اورونو بــشری تمـــــدنونه

چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه

څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی

غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی

څنــــګه راغـــی څنـــګه لاړه له جـهانه سکـــندر

څه ئی وکړه دلـته هــلــته ورشه وپوښــته خــیــبر

عجــیبه غـوندی جــهان دی عجــیبه یی دی کــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــله وران کــــله ودان کړی قدرتــــونه هــــیوادونه

ســــــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی یٔی د زهر و په پــــیاله باندی مسموم کړ

اصـــــلی کور دفــــلـــسفو شو فــــیلسوف لـــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د یونا ن

په فرمان دروم یٔی مثل دی په سولی خیـــــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی ګــــنل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله څیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکـــه نه مرېږی د دی عــــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سپوږمی ته لری یون

ســـــــل چنګیزه دی پـــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جـــوړیـــــږی د دنیا عــــــمارتونه

تباهۍ ته خـــدمت کــــاندی د دی عصر تخنیکونه

استــعمار کله ورکیږی جــامــه شــکل یی بــــدلیږی

استــبداد په نــوی بڼــه سیاست لــره ځوم کــیږی

په دڅه کــــــه د ظالم نوم پلار اېښی وی رحیم خان

په ښه نوم کــله ښه کــیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت خــــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامـــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګـــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهـــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایـماندارو نشی کـــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تــــــه غـاړه کـله ږدي مسـلماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کــــــه فرعون دی که قــارون

که پیدا شی په ولس کی یــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غـــاړه نــــــه ده ایښي ابـــراهیم

د فرعون قدرت تـــــه کله تابع شـــویدی کـــلیم

اســلام نه منی هـــــیڅکه د یزید مــــتابعت

حسین سرشی ورکـــــولی نــه لاسونه دبیـــعت

محـمد او مومنــانو کـــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهـــــاد ناروا سره عناد

حمایـت د مظلومانو ورکـول دهر فـــساد

هغه کله مسلمان دی چه خــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لـــــه دجـــال سره جـدال

چاچه یوقـــــــدرت منلی په جـهان کی د الـلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــله شی مـــنلی یـــومـــطلق آمـریت

اولواالامر د اســلام دی مقــید پـــه شــریعت

مکلف پـــه مـــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیــــازه مشوری نه کـــله وخـــیرال انام

په هغـو تل مسلـــط وی جـــبرقـــهر زجـــر

چه په ظلم کوي صبراولــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان ځـــه ایمان نه دی

چه حسین غـــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نـــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــسـین کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســـین دی ډیرخوښیږی

یزیدان ځومره ډیرشوی یـــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــمانانو د اســلام اســـان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی سـرونه

نوافل ئي دی ټینګ کړی واجبات ئي دي هـیرکړی

نورئی هرځه دی ترک کړی اورادونه ئی ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حـقیـقی مسلـــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چیرته لاړه هغه د ایـــمان قــهرمـــانــي
مسلـــــمانه! با ایمــانه داغـریب دیـن معــتبر کړه
په دین سرورکړه اودین بیا دیخوا په شان سرورکړه
انتــــــقام د حسین واخـــله دخـــپل عصر له یزیده
ورک د زمکې خدایان کړه الـهام واخـــله له توحیده
حسین تویئي کـــړلی وینی ته پری اوښکې تویوی
ځای دوینو اوښکو وینو څـه ئې وکـــړه څــــه کوی؟
راشـــــه بـــــــس کړه ژړاګـــانی ظالمان وژړ وه
حسین ظلم قبول نکـــړ تری مظـــلوم مه جوړ وه
دهغه سر،سرلوړی ده د دنـیا چــت نه اوچـــته
چه په مرګ یی ځان خلاص کړی د ذلیل ژوند له ذلته
په حســـین باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه
چــــه ظـــالم ته ټیـتوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه
دا ژړا دا واویلا دی د کـوفی مسلمـــــانان
جلادان د اهل بیتو د یزید خاص بـــندګان
د مسلم په حال به ژاړو څنګه وو څنګه شو خدایـــه
د بوم سوری ته پناه و ړی ښه ئې بـــولی له هـــما یه
د یزید فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن
د اسلام منـــبر ته وخــــوت خجالت د مسلـــمان
مدینه کی خونریزی کړی په مکـــه وړی یرغـــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اواحامانو کنـځـل ځای شـوه منبرونه

قرآن منـع مسلمان کـړ د کـفارو له کنـځـلو

خطيبان يزيد مجبور کـړه علی ته په پوچ ويلـو

ژاړه ژاړه مسلمانـه د مسلم په داسـی حـال

د صـديق ،عـمر مقـام کړيزيدانو چه پايـمال

دعمروينو تـه تـړی چـه وه فـتـنة الـکبری

کربلا کی شوه هـرگـوره لـکه طامة الکـبری

په ويښـته د محُمـد يی ورکـول چه خپل سرونه

د حسين سـروړی يزيد تـه نن د هغو او لا د ونه

څومره فرق څومره ژر راغـی مسلمانه ستا په حال کی

چه هيڅکله گرزيده نـه د چا فـکر د چا خـيال کی

نن اسلام خدايرو شـرمـيـړی په عمـل د مسلمان

په تش نوم باندی مـومـنه! داسی کـله وايـمان

سـياست اسـلامی نـه وی که اسـلام وی سـياسي

سياست د دين خدمت کی سيـاست دی اسـلامي

د قسم دياره ساتی قـرآن کورکښی قرآن خور

اديروکښی کی لوستل کيږي قبربـاندی د سود خور

په ژوند هيڅ کار ترينه ناخلی خويه شقاط کښی ويشل کيږی

درنگ ساعت ته چه مری کيږی نو يُسين پری لوستل کيږی

داد خدای کتاب چـه کړه ئي راژوندی مسلمانان

جنازوسـره ئي وړی اوس هديرو ته بډيان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چــــــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی

د بی روحه اسلام قـــــــــــدر څکه ورځ په ورځ زیاتــیږی

په ژوندی حســین څـــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئيي ګوره

په هدغه ځـــایٍ الفـــــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خـبرچه څه وایـمه اوچـــاته وایمه

زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه

غواړم هغه څه چه هیڅ اثـرئي لا پیدا نه دی

نه ئي پریږدمـه د مجـــهول په تمنا یمه

ټول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویش وینمه

داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســـبا یمه

ډیرفــکرکوم د زړه په ویــنو څه لیـــکم درته

مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه ګـویا یـمه

ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی

ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بــله معنا یمه

اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل

ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــــندا یمه

توری تررمی نه تکه سپیـــنه معنا با سمه

څکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیچا نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مـــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتــښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مــیوند پیغـلـه مـــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی وپټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جــلال قصی ئی هرچـــیرته کیدلی
چایی لری پـــلونــــکړله جــــماله
ګلالی پیـــغله ویــنا چه وی نقاده
مبـارزه مــــجاهده زمــــــریـــــاله
دښکلا شـــهی وی پـــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمری جوړشی دغزلی له غــــزاله

څوک ئی نه وینی ښایست شجاعت وینی

که هر څو وی په ښایست کی بیمثا له

د درخودعشق سندری تری مه غواړه

د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پــــیــر

که حرام خوری که روژه خوری که ریا کړی

مه وایه! چه پـــــیر ګناه کړی یا خطا کړی

اســـلام ځی مګر پـــیری نه ځی له پیره

که هرڅو دنـیا ته مخه دیــن ته شا کړی

عـــقـــیده د چــــاَپه پـــیر نه خرابـــیږی

کــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړی

خلـــک به وایـئی تــلاوت او تــهـجــد کا

تــوله شــــپه که فاحشو سره سبا کړی

له نیـــکو نونه نمــــــسو ته پاتی کیږی

د درګاه له سپی سره پیر ی وفا کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطــــــــــن خلکو سرونه ورکول

سرتیروته یی زړونو کی ځـــــــایونه ورکول

میړانه سربښــــــــــــندنه وه هنر د افــــغانانو

بـــــی نـــــنګوته به هر چا پیغورونه ورکول

دننګ غـــیرت خــــبرو به پیدا کړه طوفانونه

سړو سړو جـــذبو ته ئی تاوونه ور کول

مــــــلی حـــــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره

مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول

مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربښـــــتیا

یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول

مرګ نه و افتخار ود حــق لار کی شهادت

شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول

نن هغه قوت څه شوچــــــیرته لاړه ښنګه لاړه

فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږکی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادئ زمونږپه سروونیو رنګین وو

زموږ وینو تاریـــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږهغه وخت مات کړی استــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جــوړوته کارونه ور کول

ښه خلکوکی پیداکړئ چه پـخپله ښه پیدا کړی

ترڅو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقئ او مهـــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښـــه دی آب و هــــــوا ده

ښومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی ښه ښه ځــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ســـتورو د شـــــپی بلیړی
بهیړی هرلورمست مست سیـــندونه
په غورځنګو نو دی ابـــــــــشارونه
وړمی د ګـــــلو ځـــپې ځـــپې دی
بلبلان مست دی مستی نـــــغمی دی
ځولۍ دی ډکه له نعــــــــــمتو نو
سیـــــنه دی ډکـــــه ده له ګنجو نو
میوی دی څومره خوږې خوږې دی
په شنو باغو کی مز ې مزې دی
خــــــاوره دی ډیره ده حـــاصلخیزه
نه ده لــــــویدلی له زور او خیزه
غروته دی ګـــــــورم رمې رمې دی
کروندی ویــــــــنم غلې غلې دی
هـــــرڅه دی ښـــــه دی خوبده داده
کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده
ته ډیرغنی یی مونږ فــــــقیران یو
ستا دومره شتو کی ولی خواران یو
که ته زمونږیی او مـــونږ ســـتا یو
ولــــی بې بــــرخې او بیـــنوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــــرڅـــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بــــډایانو د غــــــلو رهـــــزنو
مونږ په خـــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتـــــــه غـــږیږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیـــــــهوشـــــه کله مد هوشه
کـــه دی نــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څـــــو نـــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څـــــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطــــــنه
ترڅو به مـــــونږیو په هیڅ راضی
د حـــــق غاصب به ګیږو قا ضی
یو به بی آبـــه هـــــــم بی خوړو
ستړی خـــــدمت کی د څـــــو مړو
راځۍ ملګرو تینګ عـــــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بـــدل حـــالت کړو

هییڅ شی ورنکړو چــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نـــوی لاره

دیوه ګـــتـــه بـــل ته ورنکړو

یو انـسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخوارا وحـقیر ته

دوډۍ پـیـــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قـید ه

د ظالـــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــکر او خیال ته

نه بـاداری ته جاه و جلال ته

راځۍ چه حـــق دانسان ادا کړو

نه ئې غلام کړو نه یی آغـــا کړو

نه ئې ګـدا کړو بل ته محتا ج

نه یی راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئې ظـــالم کړو او مـــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئې موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرزیات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډیره غـــــــنا ده د ګناه مهر
بډائیی څه ده جوع الـــــــبقر دی
حرص دغـــنا خواصلی سقر دی
غـــــــنا فـــــاحشه ده فـــــاحشه
عـــــــفت وژونکی شهوت پیشه
بندیز په کار دی په غـــــنا باندی
نه د فکرونو په دنـــــــــیا باندی
هیـــــخوک دې نه وی دلــــــته قارون
وی دی په فــــــکر کی افــــلاطون
دانسان فــــــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حــیوان دی
که لاس پـــښی وی په ځنځیرو کی
فـــکر دی نه وی په زولــــــنو کی
چــــــا چه وژلی آزاد فــــــــکرونه
جهان پرې وائیی اوس لعـــــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پیغور جــهان ته
فــکر وژونـــــکو د زوړ یونان ته
مســــــــح وژلی دروم قــــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته څومره لوی خجالت دی

د ښمن د فـــکر هر ابو جهل

زندان د فــــــــکر د خلکو جهل

ډیـــــرو پوهــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فـــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پــــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چــــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نــــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــــقـــــته

دلـــــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویـــنی په باغو کی

څه اوری د بـــلبــــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بـــلبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عـــــطار پلوری په تا

دی خـــــولی د کار یګرنه د بل چا

راشی !ونمانځو دګل په ځای مالـــیار

د کار خلک کاریګر ستـــــائیی او کار

دمالـــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنـــیادم او د بـلـبل وی

لړڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وړمو باندی خورسند کړی

تـــلـــوسه

بیا ناخاپه زړه تــــه راغـــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورولــــــو د معنا سینـــګارولـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پــــــه یو چا د زړه بـــایللو
چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو
پس له ډیری د لسردۍ نـــــه تقاضاده پیـــدا شوی
سرولمبو ته د لویــــدلـــــــو د بــتا نو ماتـــولو
په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولــــــــــــــو د بیرغ اوچتولو
بیا مستی ده راروانـــــه د خراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځـــغلـــیدلو
دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نـــــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو
عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــــوس نـــــنوتلو د امـــید د غـــځـــید لو
دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی
ماشـــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــللو
غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مـــــات کړه د شپیلی په غــــــــرولو
دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د وینسولو

مرورزړگی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه

د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــوړولو

هنگامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی

د جذباتو په وژلو او د ژبو په تـــــړلو

بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شــــــورونو

فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو

کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم

خدای دی نه کا څوک خـــوابدی په ربنتیا ربنتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شـــی هغه مړی نه ځار

چه په مرگ ئې شـــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندیئی لـــه خضرنـــه کم نه دی

چه په چـا انسانیت کـړی افـــــتخار

مړهفه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مړی هغه چـــه ژوندی ئې وی یادگار

ډیرژوندی مړه دی اوډیـــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پـــه یــــاد وی دروزگار

هرافغان ته اِلفت ډومـــره بوهه غواړی

چه دمرگ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ښوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته

د مورزړه کی د مینی رڼا شته

که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی

مور سره محـــبت بـی ریا شته

د مور مینه د مینو مور بوله

که دی په خور یا لالا شـــته

د لـــــیـــــلی محبت کی هرګوره

د مـــورمینه د مـــینی تر شا شته

ټول عـــالم ئی که بد ګـنی موری

په اولاد پــــیرزوینه د تا شته

ستا په مینه کی نقص نه پـیښیږی

تاسره سرما یه د بـــقا شـتـه

تاته وی لکه تـــورد دوه ســتـــرګو

که دی غیر کی اولاد نـابینا شــــته

ژوند ون تارابــــښلی دی موری

له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی
بل ځای کله د چا د ژړا شـــــته
جـــــنت ستا قدم لاندی دی موری
تردی لوړ مـــقام کــله د چا شته
که زما په ســروی داستا سیوری
نه حاجت دطوبی یا هـــــما شته

موريې!

موريې چه خدای له تا پیـــداکړمه
ګران ئی له هرچانه په تا کـــړمه
له خــــپله ځانه لا خبرنه ومه
چه تا له ځانه سره اشنا کـړمه
په مینه مینه به دی ما ته کـتل
د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه
په ژبه پوه نه وم مینه پوه شوم
پوه دی بی لفظه په معنا کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورودې راوستــم خبروبانـــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پـــوری

چه لړ.خه درد به په ژړا کـــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنـیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبــــــت غیر.کی دی وروزلــم

په عواطـــــفودی دانــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــــره

تا په مسکا تا په خـــندا کـړمه

که وایم ستاغیر.کی جنت وزمـــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوټیــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب می دی خدای اومــربی می ته ئِی

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولــــم تا پخـــپلو پــــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

څومره وړوکــی ومه لـوی دی کړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دورورولۍ پـــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکــی د چــــا لالاکـــړمه

درس ته لیـږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــــواریو دی مـــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بــــــل دپـــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمـــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسی ،زرکی په ښــــکار

د بــل فـــخر   په وژلو د ښنا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لـــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په   مــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګـوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســیقار

چاسره نقــشه وړه چـــاسره لـــویه

یوبه خـونه جـوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک سینګارکوی څوک کارکوی څوک لوبی
مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار
عــادی خلک به کوی عــادی کارونه
نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار
دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونــه
څه راوزی جــریده کی د روزګـــار
ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته
لوی جریان کی ئی چه ښکاری څه آثار
زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګوره
نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار
لوی بدلون دی راروان په دغه لوری
وڅاری دشــپو او ورځو لــویه لار
ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه
نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار
ولـــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري
هـــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار
مساوات نشی راتلی څـو چه هیواد نه
بـــاداری آغایی کــــډه نکړی بار
چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی
نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدګـمـــانی غلـط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خـــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امـیدونه اسری هــیلی

په افسون د مـحبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظرهـغسی نه جلـبـیـږی

لکه ځـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چـل باند ی کـیدی شی نه په جبر

ځه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیــــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیـن نه دي

خــپـــل بدلــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومـــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظــــــــاهــــربیـن نه دي

دعــــدالت تــــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پـــــله بیـــن نه دي

هغه دی مخــــی لــــره نه ورځی هیڅ

چا ډیـــــــرپیمخــــــی ماه جبین نه دي

ورتـــــه وایه !دنـــــــیازمنوبد حال

صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پـــــیټی په مایه اوښانو بارو

یو په بل پـــوری تړلی لوی کتارو

غړغړې وې بادیده له خولی زګونه

غړمبیده اوښان له څـــــرمی ډیرپه قارو

یولوربل لوریئې غــــــاړې غړولې

سم په لاره باندی نه تـــله نا قرارو

د کتارمخکی ساروان وپه خره سور

اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو

مشکل نه و تحـــمل ددرنوپـــیـــتو

لوی مشکل په یوه خــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ذلـــت داوښ همـــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســـــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انـــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کـــړی ما کله انکارو

سرکشي مې کـــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کـــه ناپوه که هـــوښیار و

په هرلوری ورپـــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان ترل نه غواړم

ماته د مره سیـــک نظر کله په کار و

انسان څه چـه اوښ یٔی هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره دروند بارو

مساوات

حیوانات د غـــرورغـــــــو او د ځـنـګلونو

په جرګه سره راټول شـــــــوه په ســوونو

ویلي مونږ به ترخـــــــــوګرزوبی نـــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــوی مجلس داولسونو
دوي به جـــــــــوړکاندی قانون دمونږدپاره
د انصاف د عـــــــــدالت په اساسا تو
د ځنګله قـــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته
مونږ یادیـــــــــږو د وحشیانو په نومونو
دنـــیا ډیره ترقی کـــــــــړی هرګـــــوره
ډیر تـــــغیر کـــــــــړی حالاتو او فکرونو
مونږ لا پاتې پـــــــــه زاړه حال یوتراوسه
ځئ چه تیرشولــــــــــــه زړوزړو خــیالونو
جرګه جوړه شــــــــــوه مجلس هم افـتاح شو
وکیلانو شروع وکـــــــــــړه په نـــــطقو نو
سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی
ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو
دې پوه شئ چــــــه مونږ واړه برابر یو
وباسئ ! د تـــــــفوق خیال له سرونو
ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی
برتری به نه وی هیـــــــــخ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطـــــــــــع نه وه سلسله د تقریرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالـــــت بــــل شو تبل وخـــــــوړقوتونو

لـــــیوه وغړمبېډ په   قهر ئې سوی ته ووې

راته   وښیه! منــــــګولې د لاســــــونو

نه دې داړې زما په ښـــیر نه دې نوکان دی

بـــرابـــــربه ښــــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره   وړه   خــــوله لوئې خبرې

حـــــماقت دی تجاوز دی لـــــــه حــدونو

دی   وینا   سره   بیا سوی په وینو سورو

لیــــوان ګـــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــــس شو ختم هـیــبت په تولو راغی

لـــــنډ و عـــــمر د دارنګه صحـــــــــبتونو

مانېجن

سرکښی د لښکر خـــــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کـــــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه څــــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپــــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چـــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خـــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورڅـــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګـــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تـــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خـــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هـــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بـــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چـــــــه زه بنکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پـــــه دې راز بنه پوهیدلي ئی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پــــــته .اوس سرئې نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زمانې ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـلـه سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په څاڅــــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــــوی. که رښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ ښه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تـــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغـــــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کېږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسېږو . چه دنورو ترقی وینو پخــــسېږو

اسرې هیلې امیدونه لروزړه کښی . خوهیڅ نکړو تشه طمع کی اوسېږو

ډېرمین په آزادئ دموکراسئ یو. چه ډیر لږ ورته نږدې شو تری ویرېږو

نورڅه نه وینو بس وینو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کېږو

داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبېږو

ډېرساړه اوډیر تاوده شویوه آن کښې . په یوه پوکي تودېږو اوســــړېږو

ته خپل کار په بې غمئ کوه رقیبه ! .مونږپخپلوکښې ډېروران یونه جــوړېږو

فریبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځـــــله وغولېږو بیا غولــېږو

زوروره !ستاچاره زمونږه غاره . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهېږو

دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تـګ کوم ځای ته نه رسېږو

ماشومان دي چه لوړیږی کال په کال

مونږ زاره ؛هر کال له بله کاله ټیټېږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سياست

سياست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان ځوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فريت؛ټګی ئي وه توښه دلاری . چه راغـــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه يوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سياست او اخلاق نه سره جوړيږی . د يزيد او د حـــــــــــــسين بيګا نګی ده

په مطلب يی هرڅوک نشی پوهيدالی . اشـــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښي يې نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی يې په بل ډول بنـــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله يې وچه . سياست سره همدغه شان ټګی ده

ټګی مه کوه دبل په ټګی پوه شـه! . په ټګئ نه پوهـــــيدل خو سادګي ده

دشپوورځوله رنګونومعلوميږی . زمـــــــانې بده ګڼـــلی يکــرنګی ده

چه هروخت کښی ډيره ښه ښکاريږی هرچاته .دسپين مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډيررنګونه . څه بيـــخونده په يوه رنګ زندګی ده

چه مدام په يوه رنګ باندی ليده شی. تـوره ورځ د غريب ښـه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبيچاره شی . بيا هم ګــوره داچاره بيـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشت ګوره چه څـــــــــوک څنګه شان ور کوی
زاړه مړ ژوندی پریږدی پـــــــــیغلی ځوانان ورکوی
دورکـــــــــــــولو کار کـــــــــــښی مهارتونه لری
څوک عیاشۍ کښی ورک کړی څوک په ارمان ورکوی
کله مغرور کړی ســـــــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی
دومره ئی کړی معـــــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی
ته چه هرفکرکـــــــــــــــــوی زه درته دومره وایم
که ئې وزرونه ورکــــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی
داسیاست زوړشوی چـــــــه لور پریږده ځوی وژنه
اوس د نرتوب پــــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی
یوسړی خور سیاست خــــــــــوری شخصیت دسړی
دسرسړی نه پریـــــــــــــــږدی قهرمان ورکوی
د بد بینی تیاره ئې دومــــــــــره کړه زیاته چه اوس
داجل وهلی خلک آب حیــــــــــــــــوان ورکوی
بد ګمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــــورو ښوده
خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی
یوبل پسې لاڅه ؛ یوبل ســـــــــــــــره هم نه ځی
په داسې حال کښی زړونـــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرو خپل پل غلط کــــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کــــــــــــه رهبران ورکوی
چه غریبی کړی ورکه لـــــــــــه کورو کلی خنی
دغریبانو دبنمن غـــــــــــــــــریبا نان ورکوی
چه خاین ورک شی بیخی او ځــوک یې نوم وانخلی
دارالامان کبنی یی هـــــــــــم دفتر؛ دیوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزیـــــــــرنو سفارت ته ئی لیږی
گوره هیـــــــــــــــواد ځنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خیرونه ورکـــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حریق ته اشاره ده چه د خاینو ټیکه دارانو د خیانت دوسیې پکښې وسوې

بی جلبه زور

چه بی قیده بی جلبه زوردهـــــــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مـــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــــــتدار ته ورسیږی
د قدرت هضمول گـــــــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خیال ئې بل فکرئی شی چـــــــه ئی لاس په نوروسر شی
بیا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخــــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی

چه پخپل ســــــــــربانڈی نه وی او په سمو چاروسرشی

تحمل دانــــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی

ډیرقوی سړی په کــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي

شجاعت اوشـــــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی

په دي رازباندې هرګوره د یموکـــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بـــــه داسې شوری وي

چه د ړیری واک اخـــــتیار ئې د ملاوي

کله اورکله اوبـــــــــــــه وی کله هیڅ نه

ګاه دوسپنو نـــــــــینی ګاهــــی حلو اوي

څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی

په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي

تصمیم نیسی دي ماتـــــــولوته هرګوره

ماتول دخپل تصویب ئــــــې مشغولا وي

یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی

بله ورځ ورته تـــــورتم سپــــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربښکته کول ســـرګردانی ده

د پـــــــــښو نه ده زړونـــوستومانی ده

دا دروندپیټی چه په ســـــرئېِ ګرزومه

سردوخوري دچنګیز د وخت خانی ده

خبربشوی چه ورته وائېِ پری اخترشی

په نوکر د خان هـــــــــمدا مهربانی ده

غـلول چـــل او فریب هوښیاری بولی

هــوښــیاری کښی پټه شوی شیطانی ده

وایم زه له ولــــــوږې مرم ته له مړښته

وائې چوپ ښه! دغه برخه اسمانی ده

داسلام په نامه څــــــــه ظلمونه کیږی

مالــیدلی خـــانه ! ســــــتا مسلمانی ده

چه دخواروغـریب خـد مت ته ئې رابولم

وائې کله زمـــا کـــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو باداردی

دا یوه عـــــــملی بـــــــــله زبـــانی ده

ښه پوهــــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــــه وایم وائـــــې دا بد ګمانی ده

نه ئې فکــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کـــــالـــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تـــــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غـــــــــــناد تن جامه کی مفلسی ده

د تـــــــــــقوی لباس کښی پټـه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغــــــــــــوندی خــمتا

د روپـــــــــــیو امیانۍ هم ګـرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقــتول ویــــــــرکا

مرثیه نه ده سنــــــــــدره حــماسی ده

څـــه چی وائی ښه وائـــی واوره باورکړه

ته پوه نه ئی د ده ژبـــه ســـــــیاسی ده

نن په سرځای درکـــــــوی سبا خــپولاندی

دغه ټیټ وپاس کیــدل دیـــــــپلاماسی ده

تملق په اخــــــــــلاقی ښه کښی وینم

اوس ئی نوم قـــــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خــــــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقـــــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالـــــــــیسی ئی په ربښتیا چه پالیسی ده

داخــــــــــلی سیاست ډیردی راتیټ شوی

زیربنا د لــــــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایئــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لـــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئِی لــــــــــــباسی ده

نامردان وایی مــــــــــردئ کښی مزه نشته

خوندوره غوبنه ګـــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئِي مه غولـــــــــــيږه انجام ګوره

مالیدلئ شهنامه د فـــــــــــــــردوسی ده

له بل ځـــــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د څوورځو مـــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خــــــوله به ټول عمل کا

اولسی جرګه بیـــــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکـــــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښې به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــدم دي په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــګرى به دي يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټى زما يـــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوى خــر کاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــشوې ملګرى نه نوکر ښه دي

ماوې هغه د سرســــــــــړى دي په ښه نوم يادېږى

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســــر ښه دى

ماوې په يوســــــــــر باندى کله ټول کارونه کيږى

ده وې له ســـل سرونو يو سر ښکرو ر ښه دى

ماوې ولس به شي بې سره که ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا کړى دى بـــى سر ښه دي

ماوې چه بې ستـــــــا له يارانو دانورهم حق لرى

ده وې ها ها په پاده خـــــــپل مال ته نظر ښه دى

ماوې خــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوى

ده وې تر څو چه چلــــــــيږى چل او هنر ښه دي

ما وې ملت کښې ډير صادق خدمتګاران شوه پــــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری ټولیږی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مـــــــــا ته بی لیډرښه دي

ماوې چه پس له دي کوتـــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې رښتیا د فریب دام د خولې منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما ځنـــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــټوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بـــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حـــساب و کـــــتاب

قیامت ئی جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائیی هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خــــــــتلوغوائیی کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دڅارویوژوند هم ښــــه شی

سویه د ژوند جګیږی ماهیـــــــت ئی نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمـدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئی سړیه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــــڅکه دده شپه نه ســــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړيږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جـوړوي

وايی لوی کور افغانـــــــستان جوړوي

خوشی ناست نه دی ورته ښه وګـــورئ

د حــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي

جنـــت ئی جوړ کړ خو هغه به ورځي

چه ځان نه حـــوری اوغلمان جوړوي

وايی اصلاح مي کړه شـروع له ځانه

ځکه اول ځان بيا جهان جـــــــوړوي

خرب ئی که جوړنکړ زيارت ئې جوړکړ

ليډر که نه جـــــــوړوی ځان جوړوي

دلــــته چـــــه هريو پس له بله راځي

ځان نــــــه ولي بل نه شيطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مـــــــــــــدرسه کښې د اغيارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پــــردي کلتورپردي لمسون له سری

حـــــــــلقه بګوش د اين آن جوړوي

سرکې څه نه پرېږدی ماغزه يې مينځی

د سرويښته يـــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســــتی دومره غالبه شوه اوس

ځان خــــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بي عــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که يې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلـــــــته کله څوک چليږي بې څه چله دې بازارکښی خوبې چله دی ناچله
داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــــيدله
سيــــــــــاست په دې چل ډيرښه پوهيدلی چه خـــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله
چل دانه دی چه هر چاته چل ښـــکاره شی چل هغه دی چه چل نه ښکاری هيڅ کله
چل ئې نزده چه يه چل دې مشهور شوی لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله
هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــيا والو امامله ئی د دنيا چــــــــه پر يښود له
دا ښايسته دعاج ږمنځ يې په کار نه دی چه ئې سر اوږيره   پا که وخـــــريله
څـــــــــه په کار زری پڼه ده هغه چا ته چه پـــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله
په زينو د زړه رنځور ته ختل ګران دی ماته لاندې خــــــــونه ښه ده له برجله
چه ولس له هرې خوانه پريـــــشان وي ته هم ښه ئې پريشان خـــيالی اوربله

رڼا

د هـــغو له مـــخي هـرکله رڼا وې چه په مخکښی يې د حسن تـــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپين مخ په رڼا زړونه ژوندی کيږی
د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي

چه ښايست د چاپه سترګوکی ځای وکا
يونظرئي هم اکسيروی هـــم کيميا وي

د جمال رڼا ته مونږه خوشحاليږو
منتظر د توري شـــــپي غله د دنيا وي

له ښه مخه ځــــوک مخ نشی اړولی
زهدان ورته کــتونکی په غلا غلا وي

عـــــبادت نه ده ګناه ده ډيره لويه
که طاعت حقــــيقی نه وي د ريا وي

چوکی نه ده شخصيت دی د ساتلو
که چا خپل ځان پيـــژندلی په رښتيا وي

لوی دښمن د شخصيت شخصی نظام دی
په نطفه کی يي لا وژني که د چا وي

چه رڼا وی د ايمان د چاپه زړه کښي
دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي

ځوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا
سود زيان د دنيا هروخت خواپه خواوی

نه پـــــــتيږی منورفکر مغزو کی
نه پـــــــتيږی که د چا بدن کی سا وی

که رڼا ده د ښــــــــکلا ده يا د علم
سخ د هغه چه دا نا وي يا لـــيـلئ وي

قبيله پرستی

با داری دي خـــواز اد نه دي قـــبيله کی دي اسير

خــــــيل او زی نه وتی نشي که وکيل شی که وزير

دلـته ژوند قبـــيله ئی دي قبيله لکه قبله ده

تـــــوجه ورته لري ټول که صغير دی که کـبير

فکرخوی قـبيلوی دي تش لباس ئي مـــــدني دی

آغا نه ديموکرات کيږي که هــــرڅومره شي تنوير

قبايل اوعـــشاير لاپه قـــــــــوت اوزورچليږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــبیلی تــــــقویه کیږی مـــــلیت خوارو حقیر

جنګ جـــګړې د قـــــبایلو په قانون کله حل کیږی

تــــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانین لرې تا ثیر

یو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د افغان له کورو کلې خدایه ورک کړی دا توپیر

شته په هر قام کی ګوندونه په یوه خیل کی خیلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســــــعود دی که وزیر

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زیاتـــــیږی

یو هم نکړی په دې کار کی نه تاخیر اونه تقصیر

چه اساس قبـــــــــیلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــــس یی نظر نه وي په خپلوانو وی زهیر

د ملت په نامه باندی قـــبیلی ته خدمت کاندی

که احــمد او که مـــحمود دی ګـــــڼه یود بل نظیر

خیال اوفکریی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پـــټیږی پری پوهـــیږی که اعـــمی دی که بصیر

که تعبض اوامتیاز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پټیږی پری پوهیږی که اعمی دی که بصیر

فامیلی احساس غـــــالب دي خویشخوری کله پــــټیږی

که هـــــرڅو ئې پټوی څـــــــوک په خبرو په تقریر

یوه کورکی اوســــیږی د یوه کـــوریی مه بولـــــه

حیـــثیت یی برابر نه دی د بـــــا دار او د اجـــــــیر

قبـــیلوکی صاحبان شـــــــــته اغایان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــــت کا خان وبیګ ارباب او میر

نامرئی وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه ګوری

مجبور وګنه هر ګوره دارسمی مـــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ویني مـــــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومـــــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جــــوره نه راځی په زړه کی د بډای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســــــــترګی د وجدان او دضمیر

د لـــــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معـــــــــنی ده محررا! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلـــــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یي کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څـــــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرږلی ســــــیلاب سیلی رعد برېښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خـــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قـــــبیلو د مذهـــــبو د ژبو

اخـــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فـــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بـــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویـــــــــنو مړیده نلری

قهر آمــــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ يي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فـــــتنې پټې په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهــــــــلو بد اثر په غـــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پـــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق ناری وهـــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئـــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمـــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعـــتماد په حکومت نلري

له خـــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســیاسي نظام کښی څـــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دي په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویــــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی   و ینم

د اعتـــماد جـــلـــسو ډیره آتـــشیـــنه ویـــنا

آخر سرپرې د دې اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسې روان سبـــــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسې ځـــــــــــــــی کله اوربل پسې ځی

د اقتدار خولۍ چـــــــــــــه ایښي په هر سر باندې دي

سرته ئي نه ګورې خـــــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی
چه شنه گیاه ئی لاس کښی ووینی قـــــــــــاتل پسی ځی
رنگ یی کړه ورک چه په خــام رنګ محض جلبل غولیږی
نه ماهیت نـــــــــــــــه ئی هیت وینی محل پسی ځی
لکه سرسام بـــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی
د تحول په نـــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی
ځان غورځوی لــــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت
منده وراخلی هسی نـــــــــــــــــــه چه تامل پسی ځی
افتخارات اولــــــــــــــــــــــوئې ګټې مشکلاتو کښی دې
د لوړ همت خـــــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه گورم

چه کـــــــــــرلی اســـــتعمار وي هغو کلو ته نه گورم
پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښــــــــــکلوته نه گورم
له هغو ســـــــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی
خدای دې عشق بې پردی نه کا پرتوک ښکلوته نه گورم
که د فکر ښـــــکارولو یا د حـــــــــق ویلو ځای وي
د چا سترګو رډولو غاښ چـــیچلو تـــــــــــه نه گورم
په توده مینه چه نکړی دا ســـــــاړه زړونه تاوده ځوک
په تودو تود و خــــــــبرو تودولو ته نه گـــــــورم
چه هــــــــــر ځـــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جـــــوړ کړی هغو څلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فـــــکر ګـــــــــرانه تماميږی

سياست له حـــقـــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خـــــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دې خوږوته زما خوله کله جـــوړيږي

داموږ تول ورته وړانده ښکاروکه څنګه

چه د شـــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتـــــيا چه زورورنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتيا ده چه د دروغو مزل لـنډوي
يعنی دا چه سړی ژرځای ته رسيږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله ديــنه زيات هيڅکله نه تيتيږی

د درګاه سپي

د صاحب د درګاه ســـــپي
د غــــــريب کاله سړی
په نظر کښی يو شان نه دي
يو ئې خـپل دی بل پر دی
د جــــناب په نامه ياديږی
د لــيلی د کوڅی ســــپی
جـناب نه دی هـــر سړی
که مزدورشی د صاحبت څوک
له هر چا نه وی بی قــدره
که څوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی

سړیـــتوب ساتل ګـــــناه ده

په حـــضور کښی د بـــادار

په نظر کښی د اســتـــثمار

هغه سپی چه صاحب کور کښی

په نـــعمت او ناز ســــــــاتلی

یو سړی د ســــــپی خدمت ته

بودجه کښی منــــــظور شوی

نورو ســپـیو غــــوندی نه دی

له مــــــــزدوره معـتـبر دی

د صاحب چه پری نظر دی

صاحب وائې زما سپی ته

د ســـړی په نـــظر ګورئ

په ادب کښی یی هـــیڅکله

له انـــسان نه کـــم مه بولـــئ

اودس نه ماتوی کـور کښی

ځـــــې د باندی چیرته لرې

چه ئـــې نکړئ چغه کـــورې

له دهــقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مينځلی کـــېږي
ډېر خواران او غـــريبان يې
ژونـــدانه ته هــوســـــېږي
لکه ســـپی د يــورپيانو
نازوی ئې بي بي جــــانه
چه په ســـپی ده مهربانه
د ســـپی دا قـــدر چه ولـيد
بې هـــمته انـــــــسانانو
ډېرو ومـــانه سپـــيـــتوب
د دنـــــيا د صـــاحـــبانو
سړی سپی شوه سپی سړی شوه
د صـــــــاحب له برکـــته
او زمونږ له دون هـــــمته
که انسان اســـتخدامېږي
عملاً د سپی خدمت تـه
د قانون نظر خو ښه دی
د انسان لوړ کرامت ته
حقوق واړه مساوی دي
د بـــداي او د فـــقـير

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالمجانین ته

هلته و څولیونی

ډیر بی قیده غړیدل

ژبې نه وی په فرمان

ازادی وه د بیان

په خبرو بندیز نه و

نه و ډار د څارنوال

د خطر احساس هیڅ نه و

بی پروا و ناطقان

نا خبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيدې رنګ په رنګ خبری

بی ادابو بې ترتـــــــيبه

د هر چـا کلام مصؤن و

لکه ځــــــوی د پارلمان

لــــه قـــانونه په امان

دروازې که وې تړلی

ځنځير پــيــچ و لــيوني

په نامه شـــــفاخانه وه

هـــــيچا نه باله زندان

بـدل شـــوی و عنوان

له هــغه ځـــايه چه لاړم

د محـــبس تورو کو ټو ته

هوښــياران لا په عذاب و

تـــــرينه ښه و لـــيوانيان

دا د عقل دښـــــــمنان

په پښو کی زولـــنی وې

په لاسو کښی اتــــــکړی

هـــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان

په بد حـــال کښی و بندیان

مـــــګر ژبې بندې نه وی

ویـــــــنا وه ډیـره ازاده

نه له بند څخه بـــــندیان

نه له اوره پتـــــــنګان

چــــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غـــــــلامۍ ته و روان

د یوه د بل بــــــــندګان

آزادی د فـــــکـــــرنه وه

ژبې بــــــندی وی له ډاره

په احتیاط احتیاط مجلس کښی

غـــــــــږیدل به وزیران

وایه! چــــــیرته و زندان

په کوم ځای کښی و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی
اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور
په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه
خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور
په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره
وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منګور
لوګی اورنه دي پیداخوښوک نه سوزی
د محـــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګـــی دواړه
د یوه مخ مـــــنور او د بل تــــــــور
د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــــونه
ســـــــــوزوی دظالمانو کلی کور
د ظالم عاقبت خــــواري له هر چانه
ما ډیــــر خوار و زار لیدلی ظلم زور
ډیر سپاره مستو آسونو غـــــورځولی
یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وایې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و
چه رستم د زمانی ورته حـــــــیران و
ډیر غـــــــویان یې سترې کړی وجغ لاندی
په قلبه کی ئې اوبه کړې ډیری سپاری
نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و
کار او زیار ته ئې ورکـــړی امتحان و
د خپل مــــټ او بــــــازو له برکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه ئې ژوند ښه کــور ئې ودان و

له نســـــتۍ نه راوتلی و هـــــــــستۍ ته

له وچ ډاګه ئې جوړ کړی ګلـــــــستان و

رســــــــیدلی ئې باغـــــــــونه و ثمر ته

د انګورو ورږی ځوړند شان په شان و

چه   ناڅاپه   دا د کار سړی رنځور شو

بیاپکښی نه هـــــغه زورنه نه هغه توان و

چـــــــه د باغ د ونـــو ونکړه پالـــنه

د زامنو په هــمت کـــښی ئې نقصان و

باغ له دربو له کـــبلو ځخه ډک شـــــــو

د وحشی بوټو له لاسه هــر ځه وران شو

نیستي بــــــیرته راروانه شـــوه کاله ته

چه د کار ســـــړي رنځور او پریشان و

د دهـــــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو

له یو تاک لاندی ما ایښی ډیر شـــیان و

اوس ئې ځای ښودلی نشم دومره وایم

چه وړیائې مـــه ګڼئ په قیـمت ګران و

که په لاس درشي نیستی به موشی غوځه

له روستۍ سلګۍ سره   یې دا بیان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه   ورروسته
شپه اوورځ په باغ کښی ستړی اوستومان و
د هرتاک بیخ ئي ســــپېره چه څه پیداکړی
پـــــه تلاش کښی د موند لو   سر ګردان و
دباغ خاوری لاندې باندې شوې خــــوواره
هیڅ پـــــــــیدا نه شوه د ورکی په ارمان و
پـــــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښی صد چـــــندان و
د دهـــــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانــــــدی ډیر شیان و
چه د کار سړی جوړ کاندی لـــــه بیکاره
دغـــــــه پــــــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غـــوندی سر راوړ
چا په سر کښی فکر لوی لکه غـــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندی له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ

راووړ اِنجې ډېر ناوړه بوی جهان ته

ګل دنـــــیا ته خپل وجود معطر راوړ

یو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهــلو

بل ښاخ ګوره چه ئې سیوری ثمرراوړ

له یوه لرګی نه دارجوړشوبل یوټل شو

چا له ځان سره خیرونه چا شر راوړ

چاکړه زیاته دښمنی په دی عالم کښی

چا پیغام د محبت د بــــــــــــشر راوړ

د چا لاس کښی تیره توره ده ګواښیږی

چا د پـــــوهې او د فکر هـــــــنر راوړ

چاد خلکو د امید سترګی ړندی کړی

چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ

انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو

د بشر پـــــوهی لره ئې وزر راوړ

هغه مه هــیروئ هــیڅکله عــــالمه

چــه عـــالم ته ئې د مــینې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مین

ځوک مین په ښکلا ځوک مین په ښـــــکلو
یو په خوله تری اخلی خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احـــــساس
د بل برخه وی جنسي د لک و تــــماس
یولیوال وي چه تری واخلی خوندخلوت کی
بل وی محوه په جـــمال د طبیعت کښی
محــبوبه د هنر مند ښـــــــکلی معنا ده
معشوقه د بـــوالهوس پادر هــــوا ده
د چا ســـترګی ځاری ستوری او سپوږمۍ
د چا برخه هـــــــــوسونه خر مستۍ
د یـــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــبوب خـــپله محــبت وې
ظاهر بین په سپین پوستکی میـــنـــــیږی
سطحی مینه ځی پوستکی ژر توریږی
شکلی وی فـــــــانی ښکلا ده بی زواله
بـــی نیازه له ګانو له خـــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دی جوهردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښی ئې چه ښکلی دی هنردی

څلوريځی

فکر کښی خيال په خيال کښی فکرنيول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعـــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ويښه ليدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبريم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظريم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خيال او فکر ته پيدا په شان د سريم

هغه وينم چه يي نورنشي لــــــــيدلی

هغه وايم چه يي نورنشي ويــــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهیږی

زه په ژبه د مآل يم غــــــــــرېدلی

څلوريځی

که رښتـــــــــــيا نشي ويلی اوسه غلی

دروغ خومه وايه که ځان ګڼی ښاغلی

آس ئې مه بوله براق ورته مه وايه

بی لکی خره ته که خر نشي ويلی

يخواکور کښی بي بي ناسته وه مستوره

تـــــله بازار ته په سودا يسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د كور ناستي ته مجبوره

څلوريځی

غــلام عقل غـــــــلامی لــره پــيدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخــپل آغاوي
چه په خیال کښی ئې سباکه یوڅه ګرزي
ده ئې وچولی کښی لوستي ډیر پخــواوي

د آغا ګناه بي بي غـــــــوندی مستوره
د مزدورګناه هم وی لکه مـــــــزدوره
بي بي نشی لیدی څوک مزدوره وینی
څه به وایم د دی خــــــلکو له شعوره

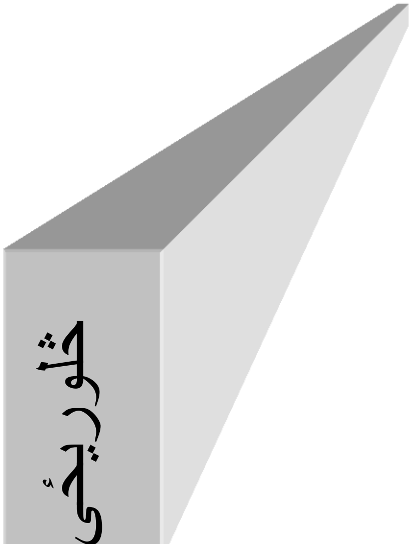

لــــــه ټوټکو غــــــواړی اثر د مسیحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غـــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ږدی اوبن ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بــي بـــــــي وي
کورنی او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کـــوي
سر ټیټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هــلته زورورته په ګـــــونډو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندي په مونږ کلانکاری کوی

ته يې چه بد ګـــــنې هغه خلکو ته بنه بنــــــــــکاریږی
تا ته خوارږه خلکو ته زهر ونه وترخه بنـــــــکاریږی
چه په مجلس کښی یی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړي هغه غله ښکاريږی

معکوس شوي اساسونه د هـــــــستۍ
ځکه لوړ مقام ته رسي په پـــــستۍ
ډيرخه مومي چه له ډيروشيوتيرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستۍ

څلوريځی

هم شعرونه هم کارونه کـــــړه جوړ
دليک لاولوست مې کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــتانه مي نکړه هيـــځکله
که مي هر ځومره مجلسونه کړه جوړ

قهرمان د ســـــياست دي هر يزيد
ولايـــت لره په کار دي بايـــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج کا
ادهم تـــاج نه بهتر وګانه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قــــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی
چـــــــه لانه وی د عمل کـــورته راغلی
نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی
خصوصاً که چلوونکی وی نــــاولی

چه دویـــــنې درجه دې نـــــــشي دنګه
نـــــورځه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه
ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی
سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال
په وینا کښی ګوره عکس د مقال
د پښتودا حماسي عالی شعرونه
درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښـــــــــــتون ډیر دي تیرایستلی شاعرانو
مغرورکړی په ستایـــــــنو ادیــــــــــــبانو
که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی
ورتــــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوریځی

لاپې شاپې ځان ستایل غتې خبرې
که هر څووی زړورې زورورې
قوت نه دي کمزوري او بیوسی ده
شاعرانووراغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کــــــولو
لکه نرد لـــــــــیاقـــــت خــــــرګندو لو
په دي شرط چه اهلیت وښئ په کارکی
نه چه ځان ښئ په ځان سینــــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموريت که په ښه وجه ښه صورت وي
لبسرين پوډر ته به څه ضرورت وي
کار ورانيږی نه وايمه چه څه کيږی
که معيار د لياقـــــــت زيب و زينت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده
هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده
د حـــق ساتلو او د ځان قـــربانولو پوهه
لــــه اولوالعزمو لويوخلکو د دنيا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډيري خـــبری
د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری
چه ســـــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړي وايي شيه او ورځ سندرې

فـــــکرمه بيايه يوی خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقيد ئيي د ګاډی آس غوندی نکړی
له او هـــــــا موئيي ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغـــــسې شورى وي
چه د ږيرې واک ئې لاس کښی د ملاوي
کله اور کله اوبــــــــه وي کله هيڅ نه
ګاه د وســپنو نــينې ګاهی حــلـــوا وي

څلوریځی

ځـيني ځيــنې تــشوي پکــښی ډک زړونه
ځينې نور غـــواړي چه ډک کړي تش جبونه
په وينا کښی چپ په رايه کښی چه راست وي
مخـــالـــــفــــه ئې ده ژبه نه لاســـــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر څــه په یو رازنه دي لـیدلی
څوک یوراز اوڅـــوک بل رازدي پوهیدلی
د ګــــــــــمان که نه وي حــقیـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غــــولیدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پیری شوه
د پیری او مریدۍ بازار چه سوړ شوه
سیاسي رنګ ئې پیدا کړ لیډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقیقت کښی جوړکارونه ورانوی
یاټکی یاډیـــــره زیاته سادګي ده
که بتان په بت پرســــــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خــــبرو باندی
بد ګماني نه ځی هیـــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صـــــاحب د کوم هنر کړي
ورپه سربه کړي خــولۍ د پوهــنـــتون
باورنکړم چــــه بدل ماغزه د سر کړي

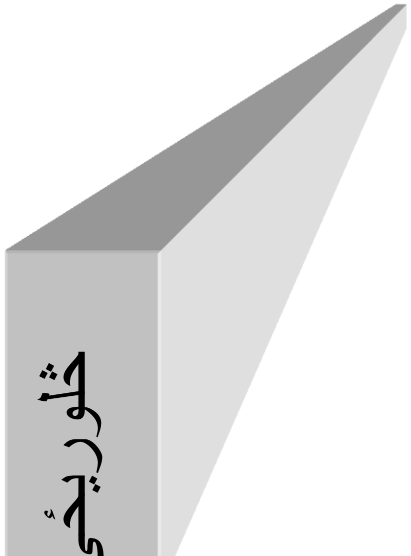

له ځـــانه لرې شه چه ځان ووینې
جهان نه اوزه چــــه جهان ووینې
نه ډیر نږدې لیدی شې نه ډیرلرې
نه به تورتم نه ډیر روښان ووینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیکاره اوناکاره به کاردار کـړي

یوبی واکه اوبیوسه به واکدارکـړي

د یابو زین افساربه کـړي د زرو

ګمان نکړم چه بدل به ئې رفتارکړي

داعادي کـــــــــتابي پوهه چه یادیږي

په لیک لوست باندې هرچاته حاصلیږی

دماغي انـــقلابي نـــایابه پــــــــوهه

کله کله کـــــوم شاعر کښی پیدا کیږي

وژله یـــــــوازې د تیغ کار نه دي

مارهم قاتل دي خوخونخوارنه دي

چه بشری کـــــــــرامتونه وژني

هغه ګڼلی چا خــــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیټې نوم وي نور څــــه نه وي
پروا نشــــــــته که پراته ورته واښـــــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هــــــــــــنره ژوند به بلمنګه ساېه وي

څلوریځی

که هرڅومره غولیدلی عام نـــظروي
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروي
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بـــیا ئې هم قـضاوتونه معـــتبر وي

چه شوتله په آخــــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي ساېه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفــــیت دی
فـــرق ئې نه وي له حیــوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــوارې کنځلو سره
نه غوارې قـند مخلوط له ګلوسره
کابـینه غـوارې اعتماد له شورائ
له سـپکو سـپـــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و
پکښی رحم اچــــول کارد عسی و
ورکـــــــاوه یوه ظالم بل ښه کاوه
یو د عـدل بل د مـــــيني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی
مریدان دي ډیرکـــــسان که پـیرناکس دی
له مریده بندګی د خـــــــــدای مه غواړه
که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده
له قوي سره کـه نه وی ښـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بــې امسا نشي ګــرزیدلی
تفنن د پـــاره لاس کښې د بـــــینا ده

په ضعـــیفه اراده عـقـــــــــل حاکم وي
کـــــه قـــوي وه اراده نوبیا خـــــادم وي
د بـــشر خـــد مت ته عـقـــــــل پیداشوي
په دی شرط چــه روغ وجوړصحیح سالم وي

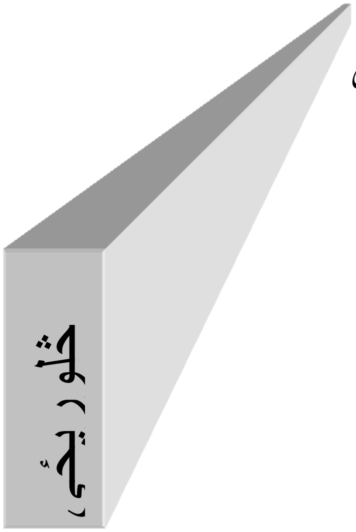

عـقــــــل ګوري ارادي ته د انسان
چه تیری کوي که چا سره احــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پیدا ورته دلیل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انــــسانه
د ماغ کله ازادیږی په اســــــانه
نه ورکیږی غلامي رنګ ئې بدلیږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښې که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــتدار دی
چه لوی شـــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نـــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داوهاموخـــــــــــرافاتو
بـــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غـــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

مجلسونوکښی ښه کيږی تـقريرونه
تنهايې کښې پيداکيږی لـــوړفکرونه
چه هم فکر هم وينا دواړه عالی شی
اجتماع او انـــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غـــــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بيخونده شي چه محض دانائې شي
که بخيی په جمعيت کښی شي څوک محوه
خوښي زياته شي خــــــو کمه بينائې شي

يوه ښکلی ښايـــــــــسته پری پيکره
بله توره ناشولته بد مـــــــــــنظره
کميت کښی يی فرق نشته کيفيت دی
چه يوه ئې کړه بلا بله دلــــــــــبره

ګونګ مې خيره ړوند مې اوازپيژني
کله مې دوست غــــوندې غمازپيژني
چا په يوراز چا په بل راز وليـــــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي رازاهل رازپـــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظرمــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فـلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنيسي
د   لمدو خټوخو لړ اوبه کافی شي

ذره بين عقل ته هـــــــرڅه ډير غټيږی
وړه پچه ورته لوی پيچومي کـــــــيږی
ټيټ وپاس ورته مهيب کاندی خپل وهـم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښـکاريږی

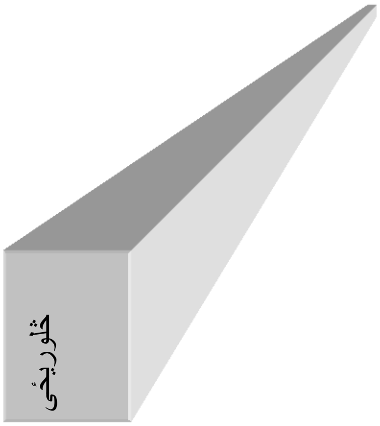

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شيطان جوړوی
مريدان نيـــــــــــسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاـــــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموي چه بل احـــــسان
بیا دعوه کوي د خیر او داحـــــــسان
دا که ستا بشر دوستي وي بشر دوسته
لا به څکړي که لیوه شي یا شــیطان

خوښ مې دی لوی مجلسونه شورائي
یا د فــــــــــــکر په عالم کښی تنهائي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هــــــرجائي

ظالم خــــــــوب کښي ډیر په زوره خریده
دي ویده و خو را ویښ ئی کــــــــړه ویده
دایې خوب دي چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خـــــــــــــوبه ویښیده

په یـــــــوه ډوډۍ مړیږی قـــلـــنـــــدر
په ملکــــــــونونه مړیږی سکــــــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وړی فقیرموړدی
له بـــډای سره تل جوع الـــــــــــبقر

یووکیل ته ځـــوی ویل چه ولی پلاره
کارته نـــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره
هغه ووې چه په کار او په خد مت خو
تنخا ګانی مـــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خـــــو یوهم نکړی داسـلام دپاره
حج ته د خـــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره
هرڅه چه کـــړی د قام لیډر اصلی منظورئې داوی
چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی
چه وزیر تـیـــــتوی سرځای ئې لوړیږی

څلوریځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمـــنی لاندی مـــــــــــــرداری
چه وکیل کاندی خوله وازه مـــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لـــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقـــــــــــتدارد عزت وږی
ګېډه سترګی چه غــــــرونه نه ډکیږی

راته وویل د نــــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نـسوار

د جــــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شــــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه ليس وي پورته شـوي
ګل بيد ښه وی چه سر ښکته پريـــشان وي

د انسان جـــــوهر دژبې ګويائې ده
هــــــمدغه ئې زيبائی او دارائی ده
بی له ژبې هيڅوک هيڅ نشی موندلی
دانائی دلــــــــــــربائی که بډائی ده

په خوراک ښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نـــــغمه اوري غوږونه
د ښــــــــايست په ننداړو سترګی خوږيږی
د معنی په خـــــوند پوهيږی د ماغونه

چه جهاد سياسي نه وی مسلکی وي
سياسي مراعاتو نه لايـــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

انحراف چه له مسلکه قـبول نه کا
ناکامی هـم ډيره لويه کاميابي وي

ډير اثر شته د اور ژبو په تقرير کښی
سحر پټ دی د وينا طرز و تعبيرکښی
په اذهانو کوي لـــــــــــوبې خطيبان
وينا په مـــــد و جزر بم او زير کښی

د هرچا چه حيوانی قوت زياتيـــــــــــږي
نفس شيطان لره هغو مره مغلوبـــــــيږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مرښت نشی دا کار په لوره کـــــيږي

کموي روژه غـــــــــوښتنې شهواني
مضمحل کړی هــــــــوسونه نفسانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غایه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نـــــیسی صغیر شیخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خـــــــونده

خلاص می کړه خدایه! د حرص حسد له بنده

له دوستانــــــــــــــــوسره زه ښه یم پخپله

لــــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډیره پته کــــــــناره

د زاهد پټی ګناه لری ټـــینګ ستر

عبادت زهد و تقوائې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملګری لټوي

څوک ملګروته خپل فکر بدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

چه خاوند د عقيدې وي په رښتيا
عقيده له چا نه نه قـــــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خـــــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نوهوښياري ده
بد ښه کيږي ښه بد يږی په خـــــــــــبرو
په وينا کښې خو همدغه ساحـــــــــری ده

داسطحي خــــــبرې باد وړي برباديږی
چه خبره وي عــــميقه پاتی کـــــــــيږی
سطحي مه اوسه ډير زيات که عميق شې
په خــــــــــبرو دې بيا خلک نه پوهيږی

په منطق اواستدلال حق باطـــــليږي
ياباطل د حق په ځای بانديې دريږی
فلسفه عقـــــــــــل او پوهه هغه وايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ويلو خوشحاليږی

څلوريځې

راغوندېږی ډير عالم په مداري
ياچه غم وي يا ښادي او سيالداري
که څوک خلک راټول په يو ملی هدف کړی
ديته وايئې قيادت او ليډري

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګردانه
دا د تن نارامي ډير درته ښه ده
که دي ورکه نارامي کړه له وجدانه

توره ئې اخيستی لاس کښی نه ده توريالی دی
خوب کښی ئې هم جنګيدلی نه دي بريالی دی
داسي تش نومونه دلته ډير مونږ اوريدلی دي
رنګ ئې د ليدونه دي هو نوم يې ګلالی دی

چه په ډيرمشکل پيدانوی معنا کړم
په ډير زيات کوښښ يې ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پوهیدو دپاره چـــــــــــــــیرته

خلیلی مجروح پژواک یا بل پیـــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته

چـــــه دلیل ئی وی کمزوری ځي تاویل ته

زوروورته څوک دلـــــــــــــیل نشي ویلی

دلیل وایه! مساوي یا کوردلـــــــــــیل ته

آزادي که خــــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی

افتخاربه پري ونه کا که هـــمت یـــــي افغانی وي

قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي

آزادی سره ترلي ډیر ه لـــــــــــویه قـــرباني وي

خوښه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی

چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي

دلته د عمل آزادي هــــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد   فکرونه کړېږي

نه ئې زړه کښې صداقت، مینه وفــــــا   شته
نه ئې سترګو کښي څه شرم او حـــیا   شـــته
سیاست لري څـــــــــومخه څـــــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله کښی سل ژبې ګویاشته

په سرکار قد رو قیمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سـرڅه په کاردی
د کار دار ټول اهـــمیت ګنه په کار کښي
بیکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه درښکی آبـــداره
د صنعت هنراوفن عـــالي شهکار
ورته غوړمه نیسه هیڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

باید شعرشعورخلاص کړی له قیدونو
ترقۍ لـــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخــــــرافاتو بتان مات کړی
وی منکر دزوراو زر د قـــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرڅــــــــومره کم وي
خداي دې نه کا چه شريک پکښی صنم وي
پـــــــــه ريا چه د مخلوق د پاره کيږی
که شــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ريا زهد تقواوي
له ټګی برګی چل ول نه مبرا وي
څوک يې کله بازارونوته را باسي
سود سودا لره خوزهــد د ريا وي

که په پوهه مشهورشوي افـــــــــــلاطون
ترهغه شهرت کم نه دي د مــــــــــجنون
شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنــــــــګون

داچه څــــــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خــــــــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قــــــــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څــــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راوینښ کړی او پوه کــړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحـــــــال مـه وایه کاڼه او نابـــــــینا تـه
بی ستره شـــــــــــولي ښځي او جونه
هم رشــــــوتـــــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بي ستره مینه بــــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــــکرونه

بزرګی خونیک عمل زهـــــــــد تقواده
هسې نه چــه پــــــــه نژاد نسب بناده

څلوریځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــــوری تړلی

نژادی تــوپیر ئی ښه ســــــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غـــــــلجي یا درانـــــــي

یا ازبک یاهـــــــزاره یا تـرکمـــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بـــــــد دي ولسونه

دې قـــــانــــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر خـــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نـــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلــــــــوي پـــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خـــــوله ورکوي

هــــــرزرداركــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا طالب که هرڅـــــومره فـــــقیروي
فقیر نه دي د سرو سپـــــینو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځوورځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځـــــــوورځـــې که ظالم وي
خـــــــدای دې نکړی جـامعه په ځان ظالمه
چـــــــــــه دا ظالم هم قـایم وي هم دایم وي

دي ملي فرهـــــــــــــــنګ اساس د ملیت
هم ملي ثروت دی هم مـــــــــــــلی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډیرسهیم کړی
په دولـت کښې د کلتوراوثـــــــــــــــقافت

د یوه خوله ســـــــیې د بل سیـپې د درو
وی بیباکه خوله د ســـــــیکو زوررورو
یوچه سیکه سیې خوله هیچا ماته نکړه
ماتوې خلک ډکې خولې له مرغـــــلرو

تقاضا د جګ اوتیټ نه وی یـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګـــــوره باغبان او پالیزوان

یـــو ټیټ بوټی ته میوې پسې ټیټیږی

بل جګ ښاخ ته دمیوی لوروی ځان

مچ کـــــه پاس د چا په سر ځای ولري

که په لوی دسترخان خوری شکرتري

که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی

بیا هم نشي پریښودی مردارخـــوري

کـــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګـــډ وي

لـــــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي

په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل ځوک

سیــــــاست رانه نانزکی جـــــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي

شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړه نه وي جاذبه لـــــري د مينی
ورسره اخلاقي تـــومنه د تقواوي

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی
که يوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی
هريوه نه پخپل ځـــــــای کښی اخله کار
پام کوه! چه يوهم مړنکړی په ځان کښی

څلوريځې

که په ظالم څوک بلوسيدلی نشی
د مظلومانودوست کـــــــيدلی نشی
د خداي د پاره دښمني ده دوستي
خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فـــــــکرونو دماغونو کښی بنديانو
په عمری قيد مقيد و محکومـــــــانو
رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی
د مرګ حکم په عمری قيد د قيديانو

د بلـــــــــــبلو پـروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښيارۍ دي بلبل نه دي

يېږ يه غور.کښي دا حال وړايه هوښيارته

عناد په زړه کښې تـوره لاس کښې کبر سرکښی لري

ډير عـــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښي لري

پټې عـــــــــقدې د ظالم تريوتندي کښي غوټه ښکارى

خوله ئې هم سپیځ ده اوخروړی سپې په درکښی لرى

يوشــــــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فـــــــــــرقونه

چــا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا يـــــخـــيلوخـــــدمتونو تاريخونه

د يوه آسوده ژوند کښی شرم وعـــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتـقــوئ نه وې ډیر ثروت کښې

ډیر مالـــــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

څلوریځی

یـــوظـریف نقل د هر مجلس و
په لـــــطیفوئې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیګیرانو د کلی د څخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

اوس خـــاورو لاندی چه نه غږیږی
تولـــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژر هــــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بــــینائې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائې
چا دښکلو ښــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مـــــادي ژوند ډیر خواروزاروي

چــــــــــه یوازې له معنی سره ئې کاروي

د مـــــــــــــــــــــادي اود معنی مــقابله ده

چه هریو شي ډیر غالب هغه بل خوارشي

هـــیواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه کلي کورونه وران شي

سره شي په ویـنو ډیر میدانونه

یوه سړی نه جوړ قهرمان شي

چـــه تیاره راشي ډیوه رڼا شــي

ډیوه مړه کـــیږی چه شپه سباشي

د ډیوي ژوند دی توروتیاروکښی

مهرویان شپه کښی رعنازیـباشي

دلته هلته لفظ بدلیږی اوورکـــــــیږی

معاني په هـــــیوادوکښی نه بدلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنى روح ده لــفظ جسد دي د معنى
لفظ مړکيږى معنى بل لفظ ته نقليږى

څلوريځې

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا
پـــــــــوهيدلى په معنى دي د بقا
خودارکار کله شي هغه ځوک کولى
چــــــــه راغلى وي مهمل اوبيمعنا

په احتياط احتياط په لاره نابــــــيناځي
روند بي لارى نشي تلى که ځي بيناځي
پلي خلک وينى لـــــــــوړي او ژوري
بډايان نه وينى زمکه په هـــــــوا ځي

څلوريځې

يوځه اصول دي ژوندانـــه ته ضـــرور
خوچه ژوند نشي داصـــــــولومزدور
ايديولوژى ښه ده د ژوند خد مت کښى
نه چه ژوندون ته شي بادار يا تربـــور

عـــــــــــــقايد که مذهبي که سياسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئيزم کښی چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــورووي
مناري موله سرونو جــــــــــــورووي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلــــــــورووي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيـــــــاست کــښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــــومره کړی ســـــــــتاينه
خــــــــود دين روحي ســـره عنادی دي

لـــــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وترلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موريه کور کښی زولنو کښی وساتلی
نن يه مرگ له زولـــــنوڅخه آزادشو
آزادی ته خـــــوشي نه دي رسيدلی

ملاووېِ ليونی مرفوع قـــــــلم دي
گنهگاراومسول نه دي څه يې غم دي
چا ونه وي چه په داسې بــې گناه نو
ولی شـــــوي دومره ظلم اوستم دي

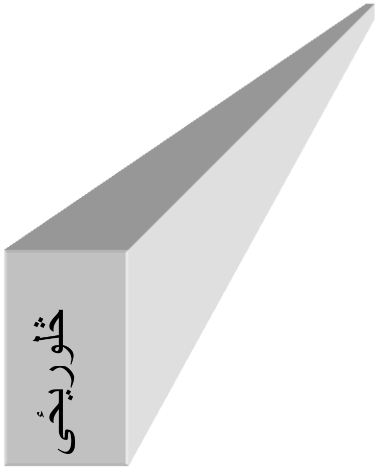

احترام د سرتـــــــــاج نه د مغزو
لوی توهين دي حقيقت کښی دسرو
قيمتي گوهر په غوږ کښی د خوبانو
بهانه ده د دولـــــــــت د اوريدلو

يــــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وويل ډاکتر
دومـــــــــــــره ډيره چاغي خوري د سړی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورځه مه خوره يس له دى غوښې دځان خوره

چـــــــــــــاغ بدن دي قوى زړه لره خنجر

کارله فـــــــــکره کارنه شي پيدا

ګڼه چـــــرګه اوهــګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دې مجسم فــکر

يووبوله ابتداء بــــــــــل انــتها

سيـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړى سرکار

خوکه مالګه ډيره زياته شى ياکمه

بيا ژوندون لره مرض شى د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جــــــابر شى جابر مجبور

ظالم بـــــــــدليرى خونه ورکيرى

نه حــــــــــاصليرى اصلى منظور

يه نامه باندي چنـــګيز وي که تــــــــــيمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ ئې سپین وي که تک توروي اوکه سـور
رنګ دی ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم
زمهـــــــرير غـــــــوندی وی يخ که سورتنور

سړه وســــــــپنه په سره اورکښی پولاد شي
سره زر اور کښي شی زیورقدريې زياد شي
هـــــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي
دنمرود اور کـښی حاصل ډير لوی مراد شی

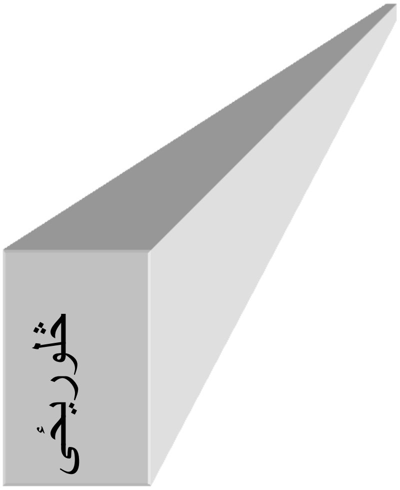

حــــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر
جــــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر
د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی
غـــــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کـــــــيږي آزادي چه مړشی ډار
ډارزندان دآزادئ هم ئې مــــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مـــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خــــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فـــرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقـــــــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــــدرتونه مخ په زوال شی
هـــــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي میني بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
مبتـــــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده
د لولۍ د ښــــــکلاشرم وي بها

وایـــــــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــــــــه ويونكي ئِې ووايه !آفرين

كه تشناب هرڅومره ښكلي وي جوړشوی

مجبورت دی ورتـــه بـــــــــيايي نه تزئِن

كه خـــــبرې وي د دروغونغاره

لفاظۍ كښې ډيـــــره لوړه مناره

ترينه ښه ده يوپه سله يوپه زره

د صادق ګونګي د ګـوتې اشاره

په عادی حال كښی عـــــادي غوندې انسان يم

د ژون د چـــــــــاروكښی له ډيرونه نادان يم

په بل حال كښی څوک زما په خوله څه وائي

چـــــــــــــه بيازه پخپله هم ورته حيران يم

دعـــــشق تـــوردی د عاشق د ستركوتور

سربلند شي چه په عشق كښی شي سرتور

په مـــذهـــــــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سيوری نه ښه دی د عشق اور

سياست زورته زيب زينت وركوی

څلوريځۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

قـــــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــــه شخصیت نه حیثیت اخلي
بـــــی شخصیت ته حیثیت ورکوي

بـــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شي یو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

ژبه په ویـــــــنا ژوندیَ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مینه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفـــــــــــکر وینا مینې په هنر

وائې چه خبرې لـــــــــه خبرو پیدا کیږی
فکرپه وینا کښی زرغـــونیږی اوغوندیږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چه خــــــــيری له خبروپيداکيږی

فکرپه خــــــــبروکښی کړی وده اولويږی

نه وای که خبری هيڅ به نه و په دنيا کښی

هـــــر څوک د خبروپه قيمت کله پوهيږی

که پيداشي

که پـــــــــــيداشي محبوبه ښکلی طنازه

په احـــــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه

ميـــــــــــــــنه ناکه حياناکه لمن پاکه

زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه

نه مـــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه

نه د حـــــــــــــسن سوداګرنه چلبازه

په عــــــــــــرفان باندی مينه دل آګاهه

د نظرپه ژبه پـــــــــــــوهه بی آوازه

چـــــه می زړه په يونظر لمبه لمبه کړی

اوآګاه می کــــــړی د عشق له سوزوسازه

چه شـــــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــــــه دنیا اوماڤیها می کړی بی نیازه
ښکلی شــــعر کښی به ښکلی مقام ورکړم
تری به جـــــــوړه موسیقی شي دلنوازه
د صـــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن
حقــــــــیقی عشق به پیـــدا شی له مجازه

په داسې حال کښی

چه زور حاکم وي ظالم وی مــــــــشاور
وکیل جــــــــابروی یا وکیل د جابر
حــــــــــقوق دانان وي نوکران دخان
قـــــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر
جــــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان
هـــــــــــریو له بل نه غلطی کښی ماهر
شاهــــــــد کذاب وی مصدق ئِی خائن
د حــــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر
رشــــوت رائج وی واسطه نــــــــــافذه
کوی ډیر کار د چـــــــــا لحاظ او خاطر
مســـــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز
حـــــــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کــــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی څوک نه پریږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چـــالـــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خـــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغـــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حـــال کښی عـــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پو هیږی،ء!ښځه څـــــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مــــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانـــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهاالی مریم))د خـــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونــــــــــــدون یٔی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم یو رنګ اوبله رنګ کښي د خپل مجنون لیلا ده

آدم نه تـــــــــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هــــــــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چـــــــــــا دلته پیداکړی ښوک ځي پسې جنت ته

ښــــــــایست د جنت حوره بل ښوک نه ده همداده

دنیا ته چـــــــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دي

په ښـــــنګ کښی ئې ولاړه زمونږ بي بي حواده

ملـــــــــــــــــکری د سفرشوه ساره دابراهیم(ص)

ښایسته ماریه ځــــــــانته بللي زمونږ مصطفیٰ ده

د حسن په قصه کــــــــــښی دعشق په افسانه کښی

مـــــــــشــــــــهوره په عالم کښی د مصر ذلیخا ده

فــــــــــــــرهاد ته ده شیرنه له هرچانه رنګینه

وامـــــــــــــق ته ډیره ښکلی له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخــــــــــــانۍ ده موسی ته ګلمکی

د فتح خـــــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابیا ده

په سردي د غم پـــــــــیتی سرېیه!که ډېر دروندوی

چــه ورک دې کړی غمونه د سرو شونډومیکا ده

توښه ده د خـــــــــــــــــــوښیو د راز راز رنګینو

د ژوند هره صحنه کښی دي د مــــــــــخ رڼا ده

سوفیا، تایلر هـــــــنر کښی عرفان کښی رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میـــــــوند خوملاله بی همتا ده

کـــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوږ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطـــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کـــــــــړی سپک داوږو پیټی سپره شي په اوږو

د عیش آرام بســــــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښــــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شـــــــــــپی بنه ده پخلا ده

اخـــــــــــتر کړي د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصـــــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د ځــو کړي درد سره ئي د ځوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیرۍ کښی یی ماشوم خوبښ هم پلارد ماشومانو

اولاد تـــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښی توره لاس کښي کبر سر کښي لري

کـــــبر جن کله رحم زړه کښی زړه ځیګر کښی لري

شکنجو د ځـــورولو رنځـــــــــــــــــولوکار کښی

ډیرعذابونه ډیرو خلکـــــــــــــو ته نظر کښی لري

پټي عقدي د ظالم تریوتندي کښی غـــــوټه ښکاری

خـــــوله ئی سپی ده خروړی سپي په در کښی لري

زورد دنیا که د ښکلاوي په هـــررنګ کښی چه وي

کبر،غـــــــــرورپه ستمګر اوبه په دلبر کښی لري

ښکلی لـــــــــــري دولت د حسن سرمایه د غرور

ظلم و ستم وســــــــله په کور دتوانګر کښی لري

زلفی ماران که د لـــــــــــــــــبران لري مینو لره

تورمار د مارد زهــــــــــروآب تیره خنجر کښي لري

که د چــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی

نشته پروا که د لبربا دلـــــــــــبر په بر کښی لري

سیاســــــــــــــتونه ضد په ضد کښی پټوی هر کله

ظلمت د ظلم، د احـــــــسان عدل په لمر کښی لري

د دقــــــــــیانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منـــــــــــــور ښکلي لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تيـــــــــــارو ښکلي ميني غلا کوله

له پلولانـــــــــــــــــــــــدې ښکلاپټه تجلا کوله

د ګل په شـــــــــــــان وغلي غلي مسيداد ښكلو

پيغلو په شـــــــــونډو ښکلي نری غوندی خنداکوله

مابه په غلاغلا کـــــــــــــتل تــاته تابه ښکته کتل

خدای دې خـــيردرکـړی چه ماغلاوتا حيا کوله

راته دی ځکه نه کـــــــــتل چه درته سم وګورم

نظرد خـــــــپل منظـــور په باب خدايږو بلا کوله

که دی کـــــــــــــــــــــــتلی راته مادرته کتلی نشوه

اعتنا نه کـــــــــــــــــــــــولو ښکلي دی اعتنا کوله

د زړه درزازدي راته حال ستا د زړه ډېر ښه وايه

د حال په ژبه دې لــــــــــــــه ما سره نجوا کوله

په خولی د ست د سپيني خـــولي که دراته نه کولو

دا سلا ماته ستا د سرو شـــــــــــــونډو مسکا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــــناتو دې ډير ښه پوهيدم
آفرين ما ته چه ئې مـــــــــــــا څه ښه معنا کوله
مادرته سترګو کښې ځای درکړتا په زړه کښې راکړ
خـــــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله
د شعر بيت کښی می وصال دعشق اوحسن ومـوند
((الفت)) هـــــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د مينې او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســـــــــــپين مخ ووينم غزل جوړم
بل کارمی نشـــــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم
بکره معنٔی ښکلی کـــــــــــــــومه د هنر په سينګار
د ذوق لـــــــيــــــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم
توري تـــــــــــــياري چه ورکی ګړم د حقيقت له مخې
له عشـــــــــــــــقه اوراخلم له ځانه روڼ مشعل جوړم
چه افسانه شمه په عــــــــــــشق کښی زمانوته يادګار
لکه مجنون ځان نه د عــــــــشق ضرب المثل جوړم
چه د چا خيال خاطر کـــــــــښی هيڅکله ونه ګرزمه
چه په درشل کښی دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم
وصال دې نه غواړم پـــــــټ نه درځم په تورشپه کښی
د عـــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خيال کښی نه يم ته خوزماخيال کښی ئی تل
هـــــــــره شبيه دې خط و خال ځنی اوربل جوړم
چـــــــــــه نظرونه پکښی بند شي له نظره نشي
لوګی کـــــــــوم درته ځان زلفي دې ولول جوړم
دسترګو تـــــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال وليد چه ئی ځـــــــــــومره مجلل جوړم
چه پکښی مينه او ښکلا فـــکر او خيال کړی نجوئ
د ((الفت)) بـــيت کښی د معنئ رنګين محفل جوړم

د ژوند مرثيه

نـــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه
دا زما وجــــــــــود د مړو هديره شوه
لکه وچـــــــــــــــه خاده يم په قبر باندې
اوجــــــــــنده مې د لـوخ تن لنده جامه شوه
نه بلبل شــــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښې
خزان وچ کړم ورک مې سيوری او ميوه شوه
که داژوندوي او مـــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خـــــــواوس په ما باندې سړه شوه
ماد خـــــــــــپل اوسنی ژوند تصويرايستلو
خو د ژوند نغمه د خـــــوارژوند مرثيه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه ومه ښـــــــــــنګه شومه؟ خبرنه یم
چه د چاله غـــــــــارې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمیر

زمـــــــا زړه زمـــا ضـمیر | په سرسترګو دي امیر
ښـــــــه چــه وائي هـــغه وایـم | که ســندره ده که ویر
غـــــوړاوســترګې ویـنی اوري | د لپــــسند او د لپــــذیر
هر څه کــــــړم دزړه په خوښه | که محسن یم کـــه شریر
ښکلــــــــوي رابـــــــاندي زړه | تک سپین مخ بدرمنـیر
بل وخت بیا راباندې ښکل کړی | سپـــــینه ږیره د فقیر

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر | هـــــیولیٰ د خیر و شر
خولې ته خوندشې غوړته ساز | حـــسن ته ښایسته زیور
د شـهلا ســــــترګو رانجه | هـم عـــــینکی د نظر
د مســتیو سرمـــــایه ده | عـقل فکر دی د سر
هم شراب شي هم کــــتاب | کله عـــیـب کله هنر
بلا دفــــع کـــــړی بلا ده | چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهـــــــد چاته زهر　　هــم جنت دی هم سقر
د شــــــــاهانو د سر تــاج　　خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پـــاک جاي نماز　　د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی　　د حـــــیا د سر څادر
هـــم مسجد هم مـــیخانه　　پرې ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونـــــدون دود د ستور　　کله څـوي او کله لـــــور
ظلم جــــبر،انصاف عدل　　خیر غوښتنه کله چـــــور
که واده ئې دی که غم دی　　د څاروو په وینو ســــور
په مذهب د جبر هر څوک　　پـــیدا شویدی مجــــبور
ګوډ تـــــیمور کله منلي　　ګوډ غذرونه د مـــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو　　څوک چه ډیرلری غرور
د بـــدرنګی په نطر کښی　　ښــه مخونه وی مـــنفور
د نظر محوه کـــــول وي　　د ړانــــــــده ظلم منظور
په ژړا د خــــلکو خاندی　　په غـــموئې وي مسرور
زړه ئې هغه وخت یخیږی　　چه جهان کړی سورتنور
ده مــــــړښت د استعمار　　عــــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړیږی　　ترې جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقیقت کښی مرګ او مړینه د منصور
تــر بګني راژوندی کیږی په وژولـــــــو د تر بور
چه یو کلي په مرګ وران شی ګورستان ئې شی معمور
د یوه مرګ د بل ژوند دي د طبیب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خــــوشحا لیو رونړ سباوون
تورو تــیارو کښی د غم شبخون
تــحـــولونـــو د زمـــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــاه و جلال
مـــال منال د فرعون قارون
دم اودعـــــــــا د پیر وفقیر
قهر او مهر د هـــــــمایون
نصیحتونو د حکـــــــــــیمانو
عقل او فکر د افـــــــــلاطون
په ما ونـــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعـــــشق جنون
کړمه له هــــــر څه زه بې نیازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون
ګنج ددولـــــت می په خرابو کښی
وموند چه عشق کړم خراب زبون
هـــــنر دشعـــــــــــــر راعطا کړ
ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون
د شعرتورو کښی وینم ګــــــورم
د سترګـــــــــــو تورد، مجنون
دسترګـــــــو تورد ،لیلی مجنون
بصارت شولوبصیرت زړه کښي
د سترګو نور دي دزړه مضمون
په اکســــــــــــــیرباندي د محبت
د مهرویـــــــــــــانو په یو افسون
زه بیخی بل شوم بل مې جهان شو
بدل می یـــــــون شوبدل می تون
ظاهري نه دي جـــــسماني نه دی
څوک لـــــــــیدی نشی زما بدلون
زه هغه نه یم اوس چه پخـــوا وم
دي زمـــــــــــا کله زما پرون
ما ولــــــــــید بل چا لیدلی نه دي
له خپـــــــــله ځانه د ځان بیلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الـفـــــت)) موندلی فیض له الفته

ښه ده چـــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حـسن دې کـــــه ډیره تجلی لري

ږوند د مـــــهرویانو څه پروالري

چیرته چا لــــــــیدلی اوریدلی دي

داچه ښکلی نــــــــازپه نابینا لري

نشته شکلـــــیتوب که بینائی نه وي

سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري

تورتیکری دې تورزما د سترګودي

ځکه زما ســـــترګو کـــــښی رڼا لري

سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی ئی

سترګې تور د سترګو کښی لیــــلی لري

وائي ستـــــــرګې ډیر څه په کتلو کښی

غـــوږ ئي ناوري زړنو کښی غوغا لري

نه ده بـــي ادبــــه د لیـــــــمو ژبـه

سترګی خـــــوله سترګو نه حیا لري

حسن او نـــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــر بل کيف بله ادا لري
کله وي ښـــايست په ړوندوسترګو کښې
حسن ځـــــــای نظر کښې د بينا لري
مينه د ښــــــکلا ، ښکلا د مينې ژوند
بې نظره حـــــــــــسن څه معنا لري
يو که نـــــــه وي بل ئې کله تمنا لرى
خير دي کـــــه دې حسن له نظره شوه
بې نظره حسن څـــــــــــه معنا لري
مه پټوه ستـــــــــــرګې زما سترګونه
سترګې پـــــــتول څومره ګناه لري
ژوند غړوي ستـــرګې پټوی ئې مرګ
وګوره! ژوندون څـــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــــوری يـار
د ســـــــــــترګو باندې پيژنی اغـيار
حايل نه دي هيڅ حجاب د زړه د ســـترګو
نه ئې مخه تــــــــياره نــيسيي نه غبار
لمر ترې نــــــــشي پـــټولی تورې ويځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مــانع او نه حصار

صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوږ.واوري

آوازونه د سکــــــــــوت او د پـــندار

چه ولاړوي ټـــــوله شـــپه قایم اللیل

ورته يــــــو وي د دنــیا لیل و نهار

د حال ژبه وائيي حال د صاحب دحال ته

په دې ژبه پـــــــــوهیږی اولواالابصار

په رښتیا چه بیـــــــــدارشوي له غفلته

مرګ هم نه ویده کـــــــوي هغه بیدار

زړه ازا ر د صاحـــــــبدل شي چه زیارت ته

کله ور شي دل ازارمـــــــــــــــردم ازار

چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته

مري هغه چه يې ژوندون وي مســــــــــتعار

فـــــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو

ګازرګاه کښی د هــــــــــــرات د پیر مزار

دېــــــــــر نـقشونه محوه شوي محوه نشو

په افکارو کښی د ده نقـــــــــــش و نګار

صورت سینګار لږ وخــــــــت بیا زایل شی

زوال نلری معنــــــــــــــــی په روح سینګار

الئهي نـــــــــــــــامه يې دردي بې نظیره

په نظر کښی په غـــــــوږو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــــرفان یې دی وهلي

چالـــــــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونـــــــدا خونه و د حال هم و

ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفـــــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــــر لور ته ازاده

چـــــــــه ملګری ئې د لاري شوه انصار

د قـــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپــــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــــوري

او تمیم انصار پکښي شمـــــــس النهار

د عرفان لـــــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنیا کړی پـــــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــبر د لاري د عارف

د دنیا توښه تـــــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی

باطنی احســـــــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صــــــــــــوفي لار د ښاروونه ده

نه د لاره د مــــــــــــــوټر او تیز رفتار

ده د فـــــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صـــــــــــبر،قرباني ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوچـــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــلبه نه رسیږی کلانکار

له فطرته ســــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــید نه د درهم اود د ینار

حرازاد دي ځـــــــوک چه وی ازاد منشه

چه یې نور آرازدي وه دي احـــــــــــرار

د صوفي سترګی مـــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅـــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه ځـــــکي د چـــــا نمکخورن دي

زړه غـــــــــني او مستـغنی نفس ئې ډیر خوار

ژوند یې نـــــــه دي د هــــــوا او د هوس

بی هـــــوا وي د عـــــــــارف دار و دیار

زړه ئې پاک طـنیت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عیشونوله خــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کــــــه هر څه خوري دنیا دار

یو خوړلو بل خـــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نـــــه نورد نورونو رد دي

د نیکی پــــه مــــــــــزه پوه دی نیکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چـــــه لـــــــري جام د شهادت

بی شهیده څـــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جـــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فـــــــــداکاری نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک يې بولی که ئی زړه کښی وي بل ډار

بې له خدایه چــــــــاته سر ټيټوی کله

که ئی سر له تنه غـــــــــوڅ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تـــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئی کښی خـــــیال پیدا شو د دلدار

بی زواله پـــــــــــادشاهي کاندی فقیر

حقیقی فــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاګ شوغزني وران شو

حدیقه د سنــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئي جاه نه ئې جلال شته

مولانا جـــــــــلال الدین دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئې د نــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکــــــــــیدو دي

د خواجه انــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډیر خـــــــــــلک له خلکو
هیروی نشي هـــــــــــــیری د ده یادګار
نه ورکیږی نه ئې څـــــــــوک شی ورکولی
باقیات الصـــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نـــــــــــــــه په ډیر لیازاوامتنان
څه شی واخیـــــــــست له اصلی نرخه ارزان
خریدار لـــــــــــه حده زیات و ډیر خوشحاله
ډیر ئې مانـــــــــــه په سر ، سترګو احسان
ویلې تل به وي ستـــــــرګو کښی نیکی ستا
ستا نیکی به هـــــــــیره نکړم په هیڅ شان
بل چا ووي خرڅــــــــــوونکی ته چه ولې
تا په دي سودا کښي ومـــــــــــانه تاوان
ددنیا سودا خـــــــــــــوده د سود دپاره
کوي ګټه پکښی هـــــــر وخت هوښیاران
چه ئې ګران واخلي او خرڅ يي کړی ارزانه
هر سړی پرې کـــــــــوي حکم د نادان
په څواب کښي ورتـــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان

ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی

نه ویني ته هغه ســــــــــود چه وي پنهان

ما په لړ.غـــــــــوندې تاوان چه ته یې ویني

ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان

د هغه ګمان و دا چه یـــــــــو څه اخلي

خبرنه و، چه په ماخـــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه یې ځان د خلکـــــــــــــو کړ علمبردار

چه یې نه و لامـــــــوندلی اقـــــــــــتدار

چه له قهره آمریـــــــــــــــــت ته ریړ.دیده

چه یې لاړې توکـــــــــــــــولی په دربار

چه نظام یي دهـــــــــــــــرڅه مسّول باله

چه دبنمن یې د اولــــــــــــــس ګاڼه سرکار

چه یې نه وه د بنمــــــــــــــینی آشتی پذیره

چه یې هر حکـــــــــــــومت وباله غدار

چه راته یې تمـــــــــــــــلق د درباریانو

چه دیو تن ټولـــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــاردار او باداری

چه ئې خلکوته نه غـــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکۍ داقـــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلــــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غـــــــیړ کښی ونیو

درباری شــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا يې توری شـــــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحـــــــــــــــده يې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــــو ددربار،دربار رټوُنکی

کړه ئې هر څـــــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئې خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خــــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال یې بل شوسړی بل شو
خدمتګار ئې هم د خـــــــــلکو شو بادار
چه اصلی څیره د چـــــــابڅی هر چا ته
اقـــــتدار دی قــــــتدار دی اقــــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نــــه وې زورور خان و
څوک ئې نوکر و څـوک مـزدوران و
اړاومحـــتاج وصاحـــب نـــــظر ته
د امــید لاس ئې اوږدو نــــــوکرته
یوازی نـــــــــشو په لاره تللی
لاس یه ئې بــــل و لاس کښی نیولی
یــــومزدورخـــــــاص و،د دې دپاره
چه خان به بــیـــــا ئې په سمه لاره
بینائې خـــــــــــرڅه په نابینا وه
ځکه ئې دیـــــــــــره لږه بها وه
د سترګو حـــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نــــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخــــــــــــــوخبرنه و
په حقــیقــــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابیــــــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خـــــــــان مزدور
داد خانۍ دي دود دستـــــــــــــــــور
دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی
بینائۍ راغـــــــــــله په استملاک کښی
د بــــــــــــــــل د پاره په کاریده له
بل ته يې لاره د تلو لــــــــــــــــیدله
په خان ګرو شـــــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستــــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربښتیا هغه ملـــــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظــــــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکمیت دخلکو لاس کښي
حکومت وي د ملي قـــــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځـــــان حاکمه

د عامه افــــــــــــکارووي قوي اثر

نه تبعیض نه امتـــــیازوي نه تیري

په حقوقـــــــو کښی وي خلک برابر

د هرچا اعتـماد وي په عـــــــــدالت

قوانین وي له هـــــــــر چا نه معتبر

آزادي دیمـــــــــوکراسي وي واقعي

خطر نه وي کـــــــــرامت ته د بشر

مخور مســـــــــــلط نه وي په نظام

اهلیت اولیاقـــــــــــــــــــت وي مخور

سراو مال وي په امان فکر او نظرهم

زورور چه پکــښی نه وي پخپل سر

محمّد(ص)

محمد بي اوره د خـــــــــــــــــدای هغه انوار ولیده

چه خلیل اورکښی ولیـــــــــــده موسی یي نارولیده

لیده ئی هرڅه چه ا عـــــــــــلام الغیوب په نظر

د ده لیدل کله ستـــــــــــــــــرګو د اغیار ولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کــــــــــښی یې قیصر کسری سرنګون

چه پ خــــــــندق کښی یې تاثیر خپل ګذار ولیده

سترګی بــــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فیلسوف پري پو هــــــــیده عــارف عیار ولیده

نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بــــــــل عالم اسرارولیده

راغــلې دنـــــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر

نه دي راحت ته عــــــــیش نه مهردخپل پلارولیده

په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــــیا ژوند دي له خــــــــــــــوارو زارولیده

د مورله مــــینې شـــــوې محروم هم د نیکه له میني

په ماشوم تـــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده

هر چه نه سخت دښمن خـــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځـــــــــانته ټول څومره په قار ولیده

یوازې خــــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

څوک دی بې خـــــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده

نورټول دکفرپه خـــــــــــــوا یوته د اسلام په خوا

یوازې نه وې ځــــــــــــــان سره دې کردګارولیده

ستا دښمنی جـــــــــنګ او جګړه ډیر وخدایانوسره
د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده

دخدای په مـــــــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډېر لـــــــــوی انقلاب ته ځان تيار ولېده

نه بيوسۍ نه ډېر قــدرت تغـيرپه تا کښی راووست

استقامت دي هـــــــر وخت هـر چا پايدار ولېده

دنيا بدله کـــــــــــړ له تا دنيا بــدل نکړې ته

که دي خـــــــوښي وکامـيابي که دې ازاروليده

ډير غنايم اوډيری فــــــــتحي دی په برخه شولی

ډير دې غنايان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولېده

پخپل سرت ئې ســــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زمانې هرڅـــــــــومره ډير ثابت سيار ولېده

د رياضت لوړې سخـــــــتۍ دې په ځان تيری کړلی

مزوچړچو عيـشونو کله ستـــــــــا در بار ولېده

تياري دې ورکې کړی د حـــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عــــــــــــدالت لمر دار وديار ولېده

د ليوه ويره د پـــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئې ستم ظلم وحـــــــــشت اوزور مهار ولېده

سرکشان واړه پريشـــــــــان شوه فرعونان حيران

چه مومـــــــــــنان ئې اشدأعلى الکفار ولېده

لارې دې جـــــــوې قافلې او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حـــوړکړه ډيربې لارې دې په لار ولېده

تا محمد!دايمان قـــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعلیم د خپـــــــــــل ایمان زورایماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــــــروړد ابوجهل پایمال

په تعجب په خـــــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتـــــــــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صـــــــــــدیق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســـــــــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بــــــــــــیا نه هیڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقــــــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښی

په روح په ذهن ،زړه نظرکښی موستـــــــــــاولیده

د ٍلاتـــــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطــــــــمــــــــــنان

چه چـــــــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کــــــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کوندې بیا پـــــــــه ځان کښی ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمٔن لاړې چه اساس دې استـــــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقــــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستـــــــا په شانی بل معمار ولیده

ځوک چه لوی شـــــوي په غمومشقتونوکښی و

هم مونبي هم مو حــــــکیم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــــبني مينه وى د الله اکبر
د قارون په زړه کي ميـــــــــــــــــنه ددنيا د سيم وزر
په پاک زړه کښي پاکه ميـــنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه
د غوجل په شانى زړه کـــــــــــبني مينه وي د ګاو خر
خفى شرک دي که څوک پوهشى ددنيا مينه په زړه کښي
يوه مينه ستا ته زړه کـــــــــبني نورى مينى کړه بهر
د مين نظر هرکله وې پخـــــــــــــــــپلى ليلى باندى
د پتنګ نظر په شـــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر
شى له نورو بيګانه ،ليـــــــــــــــــونى بيا فرزانه
چه په عشق اومحبت کـــــــــــــبني شي له ځانه ناخبر
حال ئې بل شى خيال بل شى نظربل شى منظوربل شى
بل سرى بل عـــــــــــــــالم کښى د يو چا په يو نظر
د دنيا تورو تيارو کښي پتى ســـترګى ويده پروت وم
د راحت بـــــــــــــسترمى پريښود چه مى وليده سحر
له عالمه کناره شـــــــــه!که وصال د محبوب غواړې
ګنه ګونه کښى څـــــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر
څوک دنيا نکړې طـــــــــلاقه د عقبئ ليلى مه غواړه
بن په بنې ورځې کله د شـــــــــــــــپى چا ليدلى لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخــــوښۍ کورکښی

مستی نجونې وې راغونډې

په سازونو کښی می نـوشې

په کیـــــفونوکښي مـدهوشی

خنداګانی شولې مستې

آرزوګانی په نڅا شوې

جنتونه ور ښکاره شوه

دخیالونو په لیمو کښی

چه یوه پیغـــــله و دیړی

نوری پیغلی هــــوسیږی

شوق راویـــــــښ شی

ذوق راویـــــــښ شی

سا پیدا شی اومیدوکښی

ناوی جــــــوړه په شینګار شوه

د ښایـــــــــست دیـــــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګی تـــــــــوری په کجلو

په شپين مخ زلفې خورې شوې

خـــــــــيالی ناوی سوه شمباله

د وصال د شـــــــــپی د پاره

ناوی جوړه شوه خو چا ته؟

يـــــــــوړانده ته نابينا ته

چه ئی نه لــيــــــده جمال

بيد ديـــــــــداره،ووصال

چا ويل د ناوی کور کښی

فکر وکـــــــړئ څه کوئ

نا وی چـــــا ته جو ړوئ

د سنګارمعــــنا به څه وي

چه کاته ورته هيڅ نه وی؟

که کوئ خوشی خــــواری

د ړوندو سترګــــو د پاره

بل ويل دود او دستور دی

هــمــــدغه د زمـــــانی

چه ناويانی سيــــنګاريږی

په پودرپه لب سيـــــــرينو

ځوم که ړوند وی که بينا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــــیا
د دنیا رســــــــم اوراوج
نه بینا ګـــــوری نه ړوند
د شهۍ شاهوکه ړوند دی
رواج کله دی بیــــــــنا
د ړوندو بـازار د ی دا
نه تبعیض نه امتیاز شته
په بـــازار کښی د ړوندو
مساوات ګوره ســـتاتـلی
لا رســــــــمو او رواجو
پکښی نشته توپـــیرونه
د غنی او د فــــــــــقیر
دا عمٔی او د بصـــــــیر
نه منطق دلـته چلیږی
نه د عــــــقل نصیحت
ماتوی د اقتصاد د ملا
درانه پیـــــتی د رواج
زورور دي رواجـونه
ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیــــــــــــــکه ته نمسو وویل بابا
احترام ته دې کووسبــــــــــــــا بــیګاه
بربه ناست ئې ښکـــلــووبه دې لاســـونه
جوړووبه درته ښـــــــــــــه عبا قــبا
سموو به دې پښې چه چـــــــــیرته ځـې
ته به مخکښې یې روان اومـونږ تر شـــا
په ادب کښې به هیڅ نه کـــوو تقـــصیر
مبـــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امســا
ستا وجود دې غـــــنیمت زومونږ دپاره
ته نورهیڅ کړه کـــوه راته دعـــــــــــــا
نوم به ستـــا وي اوکارونه زمونږ لاس کښې
تابه ساتو لکه خپل پیر اوپـــــــــــــیشوا
خوزمونږ کارکښې کارمه لره مونږ پریږده
خپلی خوښی ته چـه هغه کــــــــړو که دا
دا دستور دي چـــه زامن ئی شی د کار
د کاله واک واخـــــــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائی چه یووخت په کوم لرې ځای کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښي یـــــو ښامار اوسیده
چه مسلط په یـــــــــواولس باندې و
له دهشتونو هیـــــــــــــبتونوسره
په هره ورځ به یـــوه سره ډولۍ کښي
یوه ښایسته پیغــــــــله د خلکو له خوا
ده ته پیشکش وړاندې کـــــــیدله مدام
له افسوشونوحـــــــــــسرتونو سره
ډیری ښایسته جـــــونې قربانی شولی
په لوښو ډیـــــــــــری میندی وژړیدې
د یو ښامار دخـــــــــوشحالۍ دپاره
خاورې ځوانۍ شـــــوې ارمانونوسره
څوچه یوه ورځ پـــــه دې لاره باندې
یوغیرتی ننګیالی ځــــــــوان تیریده
د ځنګله خوا کښی ئې ډولۍ ولـــــیده
دانتظارله عــــــــــــــذابونو سره
ځوان چه د ظلم دا قیـــــصه واوریده
د یوی پیغلی له سروشــــــــوندو څخه
د غضب اورئې زړه کښی تاو پـــــیداکړ
د شجاعت له غــــــــورځنګونو سره
قسم ئې وخـــــــــوړ چه ښامار به وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا به خپل ســــــــــــر قربانومه دلته

نه ځمه هر څه کـــــــــه پيښيږی راته

مرسته کوم له اولـــــــــــــسونو سره

ښامار چه راغـــــــي ده په ډير شهامت

په تيره توره خـــــــوله ورڅيرې کړله

دښامارخوله څـــــــيروي هغه چه ځي

د بلاخــــولی ته جـــــــــــــرئتونو سره

د يــــوه ځـــــــــــــوان له برکته ګوريځ

يواولس خـــلاص شود ښامارله خولی نه

په يوه سر له لـــــوي ښــامار سره جنګ

ښائی د ځـــــــــــوان به همتونــــوسره

د غريب ګيلی

خوځيږی زمکه بيــــــابيا هـــــرچيرته زلـــزلی دي

نارامه تـــــــول جهان دی شــوررونه غلـــغلی دي

د زمکی له زړه قيـــــــــــــــــد شـوی براسونه

چه پاتی دی لازړوکښی د خـــــوار غريب ګـيلی دي

سينــــــــــــــدونه کاريزونه ،چـــينی ويالي وچيږی

چه هيڅ وخت نه وچــــــيږی ياوښکی ياوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــښې په هروخت لوبيږی

چه وخت په وخت بدليږی د زورلاس کــښی آلې دی

شراب د زاړه خم دی پکښی هـــــــــغه نــشه ده

محــفل او ساقی بل شـــــــــــوبدلی ئی پياله دی

شعار يی نوی کړی چـــــــــه تيرشعارئی هيرکړو

آهنګ نوی سازنـــــــــــــوی هم نو قلقلی دی

زوړ نو ئی ګـــــــــــــــرزولی لباس بدل کړی

زاړه ارباب سره اوس په بل نـــــــــــوم قوالی دی

اوس زور دی هـــــــوښيارشوی د خلکو وکيل شوی

د خلکو په نامه ئی پــــــــــــه خلکو څه حملی دي

چه خلک احمقان کـــــــــړی، ړانده کړی شعـوررونه

غلط پروپاکـــــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی

هماغه کبـــــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي

هماغه اشتهاده هـــــــــــــــــماغه نوالی دي

له شرمه کتی نشـــــــــــــــــوبربنده ناروا ده

په غلاغلا ورته ګـــوری د چا سترګی چه غلې دي

قدرت اخلی ملت نـــــــــــــــه ،ملی حکومتونه

ملی قدرت ته ځکه په تائې غــــــــــلبلې دي

چه نه کميږی هـــــــــــــيڅ او لاپسی ډيريږی

يا زورد زورو يازمـــــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پــــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتــــــــــــه وائی زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وايو کـــــــه کوم وخت کښی ووايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

ځاروی بی زبـــــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه ځيل حق خــوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

ځو اديبان او شاعـــــــــــــــــــران په يوه لارو روان

هــــــــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خـــــــــــــــره يود بل ځتې ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهيږی؟

څوک څه پوهـــــــــــيږی سبا څه راوږی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څـــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پته حامله وی خـــــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کيږی د چـــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تياره کښی زيريوی څـــــــــه د سبا دپاره
د توری شــــــــــــپی قهرمان يو اود سبا بل وي
تيارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــــه خپل طوفان نه وينی
د آغازسترگی د انجام قهرمــــــــــــــانان نه وينی
ډير تغير ونه زمانی ســــــــــــــره دنيا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــــارسينما ته راځي
څول ډيرامی جوړوی څــــــوک ئی تمثيلونه کوی
سيا ستونه په هـــــــــــنر کښی ډير کارونه کوی
تراژيدی کاندی کـــــــــــوميډی سپين کله تور ښئی
ډير مقدس د خدای نعـــــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لگيا خلکــــــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو چیغوخلک کانه کړی چه پلان جــوړوی

دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څـوک وي؟

اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟

زمونږ نظر خویو څــــــــو نوی قواريږ وینی

د لوبیدو نکو ناآشنا جعـــــــــــلی څیريږ وینی

بی روحه عکس حرکت کــــــــوي خبری کوي

هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعلیم

توره تیاره وه انسان ورک خپــــلو وهمونو کښی و

شعور او فکر د تـــــــــــورتم په زندانونو کښی و

د ځان له سیــــــــــوری ډاریده د ډاربنده و انسان

د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و

د عقل ســــــــــترګی ئی ړندوی وي لاريئی نه لیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهـــــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګانه

د شیطانانود پـــــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پـــــه سجده باندی و سرټیټ کړی

د سرلوړی فکرونــــــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحـــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبـــــــــتانو بندګی نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنــــــــــــوئی پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غـــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران اِلـــــــــــــفته اِدده کارته کتل

څه چه راوړه هـــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهـــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښی محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکی ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبـــــــــاط د اسمان زمکی سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښی د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستـــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــابښ ده د قریشو غرور

چه ئې قریش و بنـــــــدګان مات ئې کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کــــــښی دا پیغام یی راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــلومان یی کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــنه کښی امان

هغه فقیرو،چه ئې ډیـــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچـــــــاته سل سل اوښان

خیرئی عامل ته ورسید اوترقـــــــــــیامته رسی

چه ئې تیاره زړونه رڼا کــــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په ربنتـــــــــیا محمد په عرفـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئی وباله د اهـــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئی ځـــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی او هـــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخـــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیچـــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپـــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بــــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو ګل ونـــــــــــــه ګیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نــــــــــه چیني نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خـــــــــــــــزان ځیره لیدله

خلک و بیدیا کښی وږی تـــــــږی سرگردانه

نه و تمدن نه مدیــــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســـــــــــړیتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کــــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانگـــــــــــــوئی ملایکوځنگوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بـــــــــــــتانو پاکـوله

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا ځیـــــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شـــــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فـــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنـــــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو گل و،چه جهان پـــــری پسرلی شو

راغله دغه گل ته د جـــــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غــــــرب ته دا نغمه ورسـیدله

رائی وړه باطن تــــــــــــه رڼا ئی د معــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چـــــــــه بيا هـــيڅ ونه وتله

دا ښايسته رڼا چه شــــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئيـــــــــى تجلئ ته پخسيدله

جوړه مدينه كـــــــــــړه له يثرب نه محمد

ده داسلامى تـــــــــــمدن ستـڼه كيښودله

زړونه ئي قوى كــــړه په ايمان دايماندارو

ځكه به يو تن لســـــــــــوته ماتى وركوله

جوړ ئى مسلمان نه د جهان لوى قهرمان ګړ

هرځاى داسلام جــــــــنده په سر ورپيدله

لوى جهاد شروع شــــــوچه په الله اكبر به

زمكه له هـــــــــــيبته لكه پاڼه ريږديدله

نن هغه قوت كله پـــــــــاتى مسلـمان كښى

هغه روحيه مســــــــــــــلمـانانو وبايلله

وينو كښي اوس نه لامبى مسلم شود اوبو مهي

نه وركوى سرخو سرســــــــــايه ئي ومنله

نه كوى جهاد نفل كــــــوى او وظيفى كوى

مفت ثواب ته ملا مسلــــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولى په ذكرخدايه ستا خوښى رضا غواړى

ستا رضائى هرڅـــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نكړى چـــــه پكښى يوڅه تاوان وى

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بـــــــاندی ئی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلــــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښنیني واعـــــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم څکی د زمزم اوبـــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هــــــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خــــــــــــوناتوی ئی په حرامه

هیڅ وخت ئي حرامـــــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئی چه ښکاره کــــــــــول ګناه به ئی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تـــــــــوبی به ئی ویستلی

پټ به شوله خلکو چــــــــــه توبه به ئی ماتوله

اوس خومجاهر فــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لـــــــــــوځه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخـــــــــــرت کښی په کاريږی نه

داسی مسلمان نه خــو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میــــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میـــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرڅـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستــــورو دآسمان شه مین

مینه کښی فرق د شـرق وغرب مه کوه

په صبحدم،ماښام یـــــو شان شه مین

ښکلا که لــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخـــــــشان شه مین

هواکښی وکوره د ویځـــــــواوښان

هم په شبنم هم په بــــــاران شه مین

د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خـــــــزان شه مین

هرڅوک په خپله معــــشوقه وی مین

په عشق مین شه!په عـــرفان شه مین

ګبروترساوی که وی خـــپل که پردی

په ښایسته نوع دانســــــان شه مین

پریږده بلبل چه په ګل مــــینه کوی

ته هم په ګل هم په باغــــبان شه مین

یوازی خپله باغچه مه ســــتایه تل

((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چــه په جوش راشی

اوبه اورشي چـــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیربنکاره دی

وي بی زهرو چــه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیـــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګـــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خـــــو اورنه دي

د محیط اغـــــــــــیزه کله لري مور

له یوه پښته رنـــا او لــــــــوګی دواړه

د یوه مخ منــــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله ځوک پیـــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځـــي که ځي هرلور

زورورانسان په هـــر څه زورور دي

په محیط په زمانــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کــــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د ځــيړی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څـومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســــيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګـــــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غـــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لـــــــوکړه ئِي په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنـــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهـــــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تــــــــميزه زور

عمل اوعکس العمل

مينوژوب اغوستـــــــــل ښه که بد عمل دي
د دلاق اوچـــــــادری عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيـــــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديـــــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شـــــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــنجې عمراقل دي

که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری

هریوبل ته قـــــــــبرکن د بل اجل دي

حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني

مري هغه اورچه سیـــزلی ئی ځنګل دی

که نن وی ستـــــا رسی او د بل غاړه

دا رسی سبا ته ستـــــا د غاړی ول دی

انتقام ته تږی زړونــــــــــه ترخوتږی

باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوټي

د سوټي او سیاست خـــــــــــود قدیمه آشنائی ده

د سوټي په زور ئی کړې په هروخت کښی آغا ئی ده

په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــراش سوټي په زوره

وائی سترګوکښی ځـــای ورکړی دادسترګوسلائی ده

چه ډب نه وی ادب نه وی د سوټي د خولی منطق دی

ډبولو راښودلي ډبـــــــــــــــیدلی دانائی ده

ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــولی او رټلی

زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائي ده

ضرباضربوزده کړی په مونـــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائی ده

چه وهی موراته وائی ګـــورئ اوس به موسړی کړم

په وهلوسړی کیــــــــــــــړو د زور لښته مو دائی ده

د موسی امسأ چینی کـــــــــړی له وچ کاڼی نه روانی

د دهقان لاس کښی ئی کړی قـــلبه سمه په غوائی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خــروړی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیـــــــــــــــــره ښه رهنمائی ده

کله شی خلی د سترګو بیـــــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائی سترګـــــــــــو ته ورکړی زیبائی ده

چه سوتي سلائی بـــــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی راروانــــــــــه یاره ستا بیحیائی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګــــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میـــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شـــــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کـــــــــــــړه بلبلي پتنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خـــپلوی نه صورت

خیره کښي خوپردی هـم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غــــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښی که یودی بیا هم سره یونه دی

چیرته د پسرلی بــــــاد او چــیرته د خزان

د سرسترګی جدادی د زړه ســـــترګی جدا

ویښتوب د سترګو کله ویښتوب دی د وجدان

طوفان دباد که هرڅومره قــوی دی په ظاهر

قوی په حقیقت کښی نسیــــــــم دی د نیسان

د خیراود شر اصل که یو هــــــم وی یونه دی

لطیفه وږمـــــــــــــــه ده همجنسه د طوفان

په وینه باندی مینه د دین شـــــــــوله غالبه

قربان عقیده نه هــــــــــــــرڅه کړه مسلمان

بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس

مومن خپل دی عـــــــــــرب وی که افغان

پردی شو محمد نه خپـــــــــــــــل تره ابولهب

زید ځوی د محمد شـــــــــو چه رائی ووړ ایمان

پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مـــومـن

د نوح ځوی ګوره نه دی د نــــــــوح د خاندان

په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی

په دی راز بنه پوه شـــــــوی د زړونو خاوندان

که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفــتٍ زړو کښی

که شي غاړه په غــــــــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیـــــــــتیږی او جګیږی

ترقی ده د موجـــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه میرمینی لـــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نـشی د خـــوارانو

نازولی ځـــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حـــــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګـــورئ

اوس د حال پـــه ژبه کـــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــندی دي

د حال ژبه بنـــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان برېر غـــــرېږی نورتــول غلی

یوشاعر د ځـــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده دیـــــــــــــر بنه اظهار د تألم

څه چه بولي واقــــــــعی او حقیقی څوک

توهم دي تـــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مری کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوتې چه لګی د یـــــــــــــــوه بل په سرونو

دا کوتک کوتکماری خـــــــــو دې ورې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپخیری یـــــــــا زنګ خوری یا ماتیړی

تیکی دی لباس د توری خپــــــــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هــــــــنروی هم حکمت وي

چه ئی نور په جبر کاندی هغه کـــــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارنیا دښمنه تکه تــــــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کــــــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه

ولس هم درسره مل کــــــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحــــــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بېروسې شونډی په مسکا کــــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې
ته د دی عصرد لـــــــــبرئې

مبـــارک شـــه!مبارک شه!
پـــه خـــوبانوکښی افسرئې

دالماس تـــاج دې په سردي
آراســـــته په زر،زيـــورئې

د ښکلاڅـــــاني دې نـښته
معـطـرمـــشک وعـــنبر ئې

ټول دې تل ثـــنا صفت کړی
له هـــرچـاځخه بهـــــتر ئې

عيب دې ځـــوک ليدلی نشی
ســـرترپايـه ټـول هـــــنر ئې

خوشــــپی ورځی درته وائې
آيا د نـــه هـــــم خـــبر ئې

چه ښکلا وی يو ځـــــوورځی
چه پر يـوزی هـــــغه لمرئې

دا ځيـــــــره نه پاتی کيږی
که هرڅــــــو ښکلی بشر ئې

د ځگ غــــره په ځگه ځوکه
زيړی لـــــمر د مازد يگر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفـــــــــــــانونو هيولئ ده
هندوکش پاميرد لـــــــوی طوفان ماوی ده
زلزلی که وران کـــــړه خلم کښی کورونه
د سيلاب خواهـــــم سره په مونږ بيا بيا ده
توري لړې تل زمونـــــږ په سر و گرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تــــــــندریزه يې بریښنا ده

له بارانه ئې سیـــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګـــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغــــــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډی ژاړی د ځـــــــوی مړو واویلا ده

مصیبت په مصـــــــــــیبت غم په غم اوري

دا فظا د غم بـــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه يې مات کړه

هیره کړې خولو خـــــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نـــــــــــــه دي سیلابونه

څومره مطــــــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خـــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمــــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هــــــــر څو سړه سنا ده

د فضا تسخیر تـــــــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــــــنه په هـــــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیــــــلاتونو

تباهی ته ملا تـــــــــــړلی د دنـــــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کـــښی ځـــــای نـیولی

په ققفاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کـــــړی

ناقراره نارآرامــــــــــــــــــه آســــیا ده

زمکه څه ویــــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخـــــت ریـږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګـــــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئې په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده

نفس ظالم تربـــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی یي غټ شوي

سره !ستا مغزو کـــــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولـــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددي ملی نهضت هـــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګوره

نظرئې یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغـــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونډه که نن بــــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســــــــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئې واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځـــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامـــــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نـــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته ځومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــــسواله ملامت نه ئې ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئې خـــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولـــت دي ورســره خیر کسیر

په عادي نـــظر کتـــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجـــــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونـــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خوار وحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تــــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښی

دی ازاد دي نه غــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بـــــل ته اړ وړی فقیر

چه وطن اوملــک آزاد وی کله ښائیی

چه یی خلک د څـــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هر هرسړی ده

حفاظت یی پــــــه سر او په مال

دهر چا وظــــــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده ګرانه
لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده
په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې
په مـــــــلي اتحاد د متکي ده
چه هرځـــــومره ملت متحد وي
خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده
په ملي تربیه قـــــــوت مومی
په ملي روحیه کښی خوندی ده
ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی
خپلواکي نورو نـــــه بې نیازی ده
په ملی ثقافت قـــــــوم ژوندی دی
کلتوری سرامایـــــــه ئې هستی ده
راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه
ترقۍ لورته هڅه حـــــــــتمی ده
ورکه کړئ بـــــــــاداری و ځوتنو
خپلواکی دفرد فـــــرد آزادی ده
په آزاد او خـــــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غواړمه چـــه مـــرګ مي وي په شان د یو فقیر
نــه دي پکښی ویـــــــروي نه د خلکو ډیر بهیر
نه دي راډیــــــــوکښی وی زمامرګ اعـــلان
نه دي وي زما په قـــــــبر خـان وبیګ اومیر
خاوروتــه دي وســــــــــــپاری هغه دهقانان
هغه چــه کـــــــــــــری تخم اوورې خیر کثیر
نورڅه نه وړم عجز اونیاز به وړمه خدای تـه
رحم او کــــــــرم ته به ئی وړم عذر و تقصیر
لاس کښی که څه نه و،چه نهروړی ماړه کړمه
زړه کښی خوښه و،چه ئی په دوی کړمه زهیر
ښه به وی که لـــــــبرمی دا تیاره قبررڼا کاندی
که می رڼا کـــــــړی وی د چـا ذهن اوضمیر
مکړئ دریأ دیــــــــــــــــــاره ماپسی خیرات
ځان پسی نه غـــــــــواړم خـیراتونه چشمګیر
ورکړئ غــــــرییانوته که وی زماڅـــــــه مال
پټ غوندی له خلکو چه پکښی نـــــــه وی تشهیر
خدای ته ډیر نږدی وي له هــــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غـــــریب خواروحقـیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیته پای ته ورسید ټایپینګ ئی

ما په دوه پنځوس کلنی کښی کمپوټر زده کړه شروع کړه ،او کمپوټر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوتر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوتری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئی نظرخپل دی

په ډیردرنښت دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالي

د برکمالیور د حاجي صاحیبانود کلي څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library